

Kurskod: SKDK11/SKOK11
Termin: Vårterminen 2018
Handledare: Marja Åkerström
Examinator: Jörgen Eksell

From "thoughts and prayers" to change in structural layers?

En kvalitativ fallstudie om aktivismen som följde skolskjutningen i
Parkland, Florida, USA.

EMMA SVENSSON & LINDA ÅSTRÖM

Lunds universitet
Institutionen för strategisk kommunikation
Examensarbete för kandidatexamen

Abstract

From “thoughts and prayers” to change in structural layers?

The aim of this study is to analyze and understand how young victims from the school shooting in Parkland, Florida, February 14, 2018, use strategic communication in an attempt to change social structures regarding American gun laws. The young victims started the movement *Never Again*, whose communicative strategies and rhetorical tools during the time period 14/2 – 24/2 2018 will be studied in this thesis. Our study is a qualitative case study, using netnography and rhetorical analysis as research methods. The empirical material consisting of tweets from four victim’s Twitter-accounts and news articles from three news outlets has been analyzed using an abductive approach. The theoretical framework includes reasoning of the term digital activism and how it can be understood using theories such as structuration theory, political communication, the hybrid media system, social media logic and rhetorical opposition strategies. The results show how the Never Again movement challenges power structures through strategic communication and rhetorical tools intending to make use of the hybrid media system, plead for democratic responsibility, build legitimacy and trust, and depict NRA as a mutual enemy. Through communication based on contextual factors and timing, the movement formed a strong opinion which strengthened their power and positioned them as a strong force in the gun law debate. The activism’s large following and impact on politics, traditional media and corporations indicates a beginning of a change in social structures regarding the American gun law legislation.

Keywords: digital activism, strategic communication, Twitter, social movements, democracy, power, hybrid media system, structuration theory, Never Again, Parkland shooting, NRA

Numbers of characters including spaces: 128 475

Sammanfattning

From "thoughts and prayers" to change in structural layers?

Studiens syfte är att analysera och förstå hur överlevande ungdomar från skolskjutningen i Parkland, Florida, 14 februari 2018, använder strategisk kommunikation i sin aktivism i försök att förändra samhällsliga strukturer kring den amerikanska vapenlagstiftningen. Ungdomarna startade rörelsen "Never Again" vars kommunikativa strategier och retoriska medel studeras under tidsperioden 14/2 – 24/2 2018. Studien är en kvalitativ fallstudie med netnografi och retorikanalys som analysmetoder. Studiens empiriska material består av tweets från fyra ungdomars Twitterkonton samt nyhetsartiklar från tre engelskspråkiga nyhetskällor. Empirin analyseras abduktivt genom ett teoretiskt ramverk bestående av resonemang kring begreppet digital aktivism samt hur det kan förstås utifrån relevanta teorier för fallet, däribland struktureringsteorin, opinionsbildning, det hybrida mediasamhället, den sociala medielogiken samt retoriska motståndsstrategier. Analysens resultat visar att Never Again-rörelsen utmanar maktstrukturer genom kommunikativa strategier och retoriska medel, vilka syftar till att utnyttja det hybrida mediasystemet, åberopa demokratiskt ansvar, bygga legitimitet och trovärdighet samt utmåla NRA som gemensam fiende. Kommunikationen anpassas efter kontextuella faktorer och tajming, vilket skapar opinionsbildning som stärker rörelsens makt och leder till en position som drivande aktör i vapenlagsdebatten. Då aktivismen får stort medhåll av allmänheten samt påverkar politik, traditionella medier och företag, kan en början till strukturell förändring tydas kring den amerikanska vapenlagstiftningen.

Nyckelord: digital aktivism, strategisk kommunikation, Twitter, social rörelse, demokrati, makt, hybrida mediasystemet, struktureringsteorin, Never Again, Parkland shooting, NRA

Antal tecken inklusive blanksteg: 128 475

Ett stort tack

vill vi rikta till institutionen för strategisk kommunikation och framför allt till vår handledare Marja Åkerström som under arbetets gång stöttat och väglett oss med goda råd och stort engagemang. Vi vill även tacka vår handledningsgrupp som bidragit med givande insikter under arbetsprocessen.

Vi vill poängtera att denna kandidatuppsats till lika stora delar utförts av båda författarna.

Innehållsförteckning

---

1. Inledning och problemformulering	1
1.1 Syfte och frågeställning	3
2. Teori och tidigare forskning	5
2.1 Digital aktivism.....	5
2.1.1 Vad är digital aktivism?.....	5
2.1.2 En optimistisk syn på sociala medier för digital aktivism.....	6
2.1.3 En kritisk syn på sociala medier för digital ativism.....	7
2.1.4 Digital aktivism ur ett varumärkesperspektiv	8
2.2 Struktureringsteorin	9
2.2.1 Strukturers dualitet.....	10
2.2.2 Den reflexiva aktören.....	10
2.3 Medierna och det demokratiska samhället.....	11
2.4 Det hybrida mediasystemet.....	13
2.5 Den sociala medielogiken	14
2.5.1 Programmability	15
2.5.2 Popularity.....	16
2.5.3 Connectivity.....	16
2.5.4 Datafication.....	17
2.6 Motståndsretorik	17
3. Metod	19
3.1 Vetenskapsteoretiska utgångspunkter	19
3.2 Urval och avgränsningar	19
3.3 Netnografi	21
3.4 Retorikanalys	22
3.4.1 Kontexten.....	23
3.4.2 Argumentationsmedel.....	24
3.4.3 Stil.....	24
3.5 Reflektioner kring kvalitet och etiska överväganden.....	24
4. Analys	26
4.1 Utnyttjande av det hybrida mediasystemet	26
4.1.1 Ungdomarna knyter kontakt med traditionella medier	26
4.1.2 Ungdomarna sätter sitt budskap på dagordningen.....	28
4.1.3 Ungdomarna får tillväxt på Twitter	31
4.1.4 Summering.....	33

4.2 Åberopa demokratiskt ansvar	33
4.2.1 Uppmaningar och svar till politiker	34
4.2.2 Politikerna ifrågasätts	38
4.2.3 Press från nästa generations valdeltagare	40
4.2.4 Ta ditt demokratiska ansvar!	43
4.2.5 Summering	45
4.3 Bygga legitimitet och trovärdighet	46
4.3.1 Medhåll från externa parter utnyttjas	46
4.3.2 Individerna bakom rörelsen framhävs	50
4.3.3 Summering	53
4.4 Utmåla NRA som gemensam fiende	53
4.4.1 Stigma kring NRA	53
4.4.2 Ni är antingen med eller mot oss	56
4.4.3 Samskapande kommunikation leder till #BoycottNRA	57
4.4.4 Summering	60
5. Diskussion och slutsats	62
5.1 Framtida forskning	65
6. Referenser	67
7. Bilagor	71
8.1 Bilaga 1: Referenser till empiri	71
8.2 Bilaga 2: Transkribering av Gonzalez tal	73

1. Inledning och problemformulering

Den 14 februari, 2018, blev 14 elever och tre medarbetare ihjälskjutna på Marjory Stoneman Douglas High School i staden Parkland, Florida. Dock är händelsen bara en av många dödliga massskjutningar som skett i USA. Massskjutningar har blivit ett vanligt inslag i den amerikanska vardagen där politiker uttrycker sorg och beklagande medan de rådande vapenlagarna knappt hinner ifrågasättas innan nästa skjutning sker. Men inte denna gång. Denna gång höjde de överlevande offren sina röster och begärde förändring. Rösterna tillhörde ungdomar som inte ens hunnit fylla 18 år men som redan fått nog av att leva i ett samhälle där vapen tycks värderas högre än människors liv. Detta resulterade i rörelsen "Never Again". För att mobilisera sig använde Never Again-rörelsen sociala medier, främst plattformen Twitter. Rörelsen fick snabbt medial uppmärksamhet och stort medhåll, både online och offline (se t.ex. McLaughlin & Chavez, 2018, 18 februari; Watkins, 2018, 19 februari).

Never Again-rörelsen syftar till att kräva förändring av vapenlagen, det vill säga det andra författningstillägget (*second amendment*) som behandlar de amerikanska medborgarnas rätt att äga och bära vapen (Duncan & Goddard, 2005). Vidare riktar rörelsen stark kritik mot intresseorganisationen National Rifle Association, NRA, som beskriver sig själva som en stor politisk kraft och som USA:s främsta försvarare av det andra författningstillägget ("A Brief History of the NRA", 2018). För att skydda lagen genomför NRA lobbying, bland annat i form av att sponsra politiker ekonomiskt. Under valet 2016 spenderades till exempel över 30 miljoner dollar för att få Donald Trump vald till president (Gambino, 2018, 16 februari). NRA finansieras av privata medlemmar som betalar en avgift för att ta del av förmåner (Duncan & Goddard, 2005), däribland rabatter och specialerbjudanden från andra företag som samarbetar med NRA ("NRA Member Benefits", 2018).

Tio dagar efter Parkland-skjutningen och nio dagar efter att Never Again-rörelsen uppkommit rapporterades det om att tolv företag från det amerikanska näringslivet, på mindre än 48 timmar, brutit sina samarbeten med NRA till följd av aktivismen och en digital aktion på Twitter via hashtaggen #BoycottNRA (Milman,

2018, 24 februari). Denna studie kommer att fokusera på hur framträdande ungdomar från Never Again-rörelsen, som hädanefter benämns *Parkland-ungdomarna*, använder kommunikativa strategier och retoriska medel i sin aktivism som ledde till denna händelse. Fallet vittnar om ett snabbt och reaktivt samhälle där företag agerar med en omedelbarhet på kontextuella faktorer. Vidare framgår en maktförskjutning där ungdomarna, utan initial makt, får makt att påverka aktörer i näringslivet i politiskt syfte. Utan att dra för många slutsatser går det att anta att dagens digitala samhälle påverkar maktförhållande i samhället.

Med dagens digitala samhälle, och dess snabba teknologiska och sociala utveckling i medielandskapet, har en större komplexitet adderats till politiska frågor då gränser mellan det privata och offentliga har suddats ut, vilket främjar folks deltagande i politiska frågor (Lindgren, 2017). Nils Gustafsson och Lars Höglund (2011) kan konstatera att sociala medier har blivit ett allt mer naturligt inslag i det politiska deltagandet. Ett sätt att delta är genom digital aktivism. Digitala plattformar kan, under rätta omständigheter, användas framgångsrikt av digital gräsrotsaktivism för att utmana, provocera och i vissa fall omkullkasta rådande maktstrukturer (Lindgren, 2017). Vidare menar Anne Kaun och Julie Uldam (2017) att digital aktivism är i ständig utveckling och numera inte kan skiljas från ”vanlig” aktivism då de digitala aspekterna har starka kopplingar till den sociala rörelsen och dess kontextuella faktorer. Det går därmed att tyda ett behov av att tillföra nya fynd inom fältet digital aktivism för att följa dess utveckling.

I början av 2010 uppkom en våg av sociala rörelser, såsom den arabiska våren, och Occupy Wall Street, som spreds runt om i världen via sociala medier, och som benämndes som en ny och mer kraftfull typ av social rörelse (Lindgren, 2017). Dessa, menar Manuel Castells (2015), uppkom från ett nätverkssamhälle där människor är självständiga och kan mobilisera sig via nätverk online utan varken ledarskap, formell organisation eller inblandning av traditionella medier och politiska partier. I kontrast till Castells (2015) optimistiska syn på sociala mediers roll för demokratiska processer påtalar Evgeny Morozov (2011) att digitala plattformar inte kan ses som lösningen för sociala problem då mediet i sig inte erhåller någon makt då det är aktionerna som sker via mediet som har potential att skapa resultat. Morozov (2011) argumenterar för att sociala medier tenderar att ge en illusion av politiskt deltagande då engagemanget oftast stannar online utan att ge egentliga effekter

på samhället. Med tanke på dessa skilda syner kring huruvida användandet av sociala medier i samband med aktivism kan påverka förändringar i samhället eller inte är det av stort intresse att undersöka Parkland-ungdomarnas strategiska kommunikation i sin digitala aktivism. Studien ämnar således ge insikter i hur strategisk kommunikation kan ta form i dagens medielandskap för att generera makt i syfte att påverka övergripande strukturer.

1.1 Syfte och frågeställning

Syftet med denna studie är att fördjupa den befintliga forskningen kring digital aktivism och dess potentiella roll för samhällsförändringar. Detta görs genom att analysera och förstå hur Parkland-ungdomarna använder sig av strategisk kommunikation och retoriska medel i sin aktivism för att skapa opinion i dagens mediasamhälle i försök att förändra strukturer i samhället. Vidare avses att studera och analysera hur denna makt förvaltas för att få företag i det amerikanska näringslivet att bryta sina samarbeten med NRA.

Utifrån detta syfte ämnar studien besvara följande frågeställning:

Vilka kommunikativa strategier och retoriska medel kan identifieras i Parkland-ungdomarnas aktivism i försök att förändra samhällseliga strukturer?

För att svara på frågeställningen undersöks empirin utifrån följande forskningsfrågor:

- Hur rapporterar traditionella medier om Parkland-fallet?
- Hur utnyttjar Parkland-ungdomarna sociala och traditionella medier för att få makt och skapa opinion?
- Hur använder Parkland-ungdomarna strategisk kommunikation för att driva NRA:s samarbetspartners till att bryta sina samarbeten?

Vår studie faller inom ramen för strategisk kommunikation och digitala medier. Strategisk kommunikation definieras av Jesper Falkheimer och Mats Heide (2011) som medvetna kommunikationsinsatser för att nå övergripande mål (Falkheimer & Heide, 2011). Då vårt syfte är att undersöka hur ungdomarna från rörelsen använder sig av strategisk kommunikation bör här göras ett förtydligande. Författarna talar om *medvetna* kommunikationsinsatser men då vi, utifrån vår valda metodologi (se avsnitt 3), inte kan säkerställa huruvida ungdomarnas kommunikation är medvetet

strategisk eller inte, väljer vi att se strategisk kommunikation utifrån det perspektiv som Jesper Falkheimer och Katarina Gentzel Sandberg (2017) kallar *strategisk improvisation*. Det innebär att den långsiktiga kommunikationen kombineras med situationsanpassad kommunikation som är mindre linjär och mer improvisatorisk.

2. Teori och tidigare forskning

Då den digitala gräsrotsaktivism som Parkland-ungdomarna för berör samhället i stort innebär det att studien får implikationer för flera forskningsområden som rör politik, varumärken och medier. Digital aktivism bör därmed ses som ett paraplybegrepp som innefattar en rad olika teorier. För att studera fallet har vi därför utformat ett teoretiskt ramverk som inledningsvis resonerar kring begreppet digital aktivism. Därefter behandlas struktureringsteorin som ur ett maktperspektiv genererar djupare kunskap om hur samhällsstrukturer kan påverkas. Sedan redogör vi för teorier som applicerats för att förstå aktivismens kontext, det vill säga den politiska och mediala. Slutligen tillämpas retorisk teori för att förstå hur Parkland-ungdomarna använder retorik för att erhålla makt.

2.1 Digital aktivism

Följande del redogör för digital aktivism ur ett samhällsperspektiv där ett politiskt- och organisationsperspektiv ingår. Utifrån tidigare forskning går två diskurser att urskiljas kring sociala mediars betydelse för sociala rörelser. Å ena sidan talas det om dess möjligheter att påverka på nya sätt, å andra sidan diskuteras en övertro på dess potential som förändringsagent.

2.1.1 Vad är digital aktivism?

Även om begreppet digital aktivism förekommer frekvent både inom vetenskap och populärkultur finns ingen vedertagen definition av begreppet (Kaun & Uldam, 2017). Digital aktivism har utvecklats från att endast verka som ett kommunikativt nätverk som tjänar offline-aktioner till att idag även användas som verktyg för att påverka samhället, såsom vid visseblåsningen genom Wikileaks. Forskning kring digital aktivism sker ofta ur ett endimensionellt perspektiv som fokuserar på antingen de digitala infrastrukturerna som ligger till grund för aktivismens utförande eller ur ett kulturellt perspektiv som endast ser till de sociala frågor som berörs

(ibid.). För att kunna omfamna den digitala aktivismens utveckling som fenomen menar Kaun och Uldam (2017) att studier av digital aktivism istället kräver en holistisk ansats som ur ett tvådimensionellt perspektiv redogör för både digital teknik och aktivism i praktiken, i förhållande till dess kontext och mediernas egenskaper. Denna studie kommer att anamma denna ansats för att bidra till den befintliga forskningen inom digital aktivism och fortsätta identifiera kommunikativa strategier som används för att påverka samhällsliga strukturer. Vi ser ett ständigt behov att tillföra nya fynd inom detta fält då både samhället och de digitala miljöerna är under ständig utveckling.

2.1.2 En optimistisk syn på sociala medier för digital aktivism

Tidigare forskning visar att informations- och kommunikationsteknologi har fått ökad betydelse vid politisk och social aktivism, särskilt användandet av sociala medier. Castells (2015) talar om dagens digitaliserade samhälle som *nätverkssamhälle* där internet och nätverk online har ökat möjligheten för individer att uttrycka sina åsikter och därmed påverka. Sociala rörelser organiseras till exempel ofta online, vilket är den största skillnaden mellan sociala rörelser idag jämfört med förr (Earl & Kimport, 2011; Sandoval-Almazan & Gil-Garcia, 2014). W. Lance Bennett och Alexandra Segerberg (2012) menar dessutom att det har skett ett skifte i sociala rörelser utförande, från kollektiva handlingar (*collective actions*) till sammankopplade handlingar (*connective actions*). Kollektiva handlingar utgår från en organisation som bygger på en gemensam identitet där användandet av digitala medier nyttjas för effektivare mobilisering utan att gruppdynamiken i sig förändras. Sammankopplade handlingar utgår istället från individer som på grund av gemensamt intresse i en sakfråga skapar en rörelse, ofta utan organisation och hierarki. Vidare innefattar sammankopplade handlingar mer personlig kommunikation som kan delas i sociala medier, till exempel genom en slogan eller hashtag, som gör det enkelt att delta (ibid).

Jennifer Earl och Katrina Kimport (2011) menar att webben har två primära *affordances*, som vi har översatt till *inneboende egenskaper*. Den ena är att det kostar mindre att skapa, organisera och delta i protester idag. Den andra handlar om möjligheten att samla individers handlingar till bredare, kollektiva handlingar då

närvaron är oberoende av tid och rum. Liknande fördelar med webben som mobiliseringsverktyg för sociala rörelser synliggörs i ett flertal andra studier (Kirolos, 2012; Penney & Dadas, 2014; Lamont Hill, 2018, Sandoval-Almazan & Gil-Garcia, 2014). Sociala medier möjliggör för aktivister att snabbt cirkulera olika typer av innehåll digitalt, vilket gör att geografiskt utspridda och nätverksbaserade motpubliker snabbt kan bildas och erhålla makt utan inblandning av traditionella medier (Penney & Dadas, 2014). Liknande fördel nämner Earl och Kimport (2011) som menar att webben kan användas för att eliminera traditionella medier som mellanhand för rörelsers kommunikation som istället kan ske direkt med målgruppen. Dock menar Rodrigo Sandoval-Almazan och J. Ramon Gil-Garcia (2014) att traditionella mediernas inflytande fortfarande är viktigt för sociala rörelser. De menar att om händelsen som utlöser aktivismen inte får tillräckligt med medial uppmärksamhet försvåras rörelsens möjlighet att bli stor.

Det finns olika strategier som används inom digitala aktivism. Hashtaggar är ett exempel som kan användas strategiskt för att bland annat tillkalla allmänhetens och traditionella mediernas uppmärksamhet, vilket gjordes av aktivister i Occupy Wall Street-rörelsen (Penney & Dadas, 2014; Wang, Liu & Gao, 2016). Ofta integreras aktiviteter online och offline (Earl & Kimport, 2011; Sandoval-Almazan & Gil-Garcia, 2014), då utökas aktivisters sätt att kunna engagera sig, till exempel kan människor ta en aktiv roll i rörelsen trots att de fysiskt inte är på plats (Penney & Dadas, 2014). Vidare är digitala plattformars strukturer viktiga för horisontella, icke-hierarkiska rörelser då de bygger på nätverk och deltagande (Penney & Dadas, 2014). Liknande resultat går att finna i Marc Lamont Hills (2018) studie om Twitter-användande av minoriteter för att motverka strukturellt förtryck då studien visar hur sociala medier möjliggör nya sätt att lyfta motståndsdiskurser och belysa förtryck. Utifrån denna bakgrund ämnar vi undersöka hur Parkland-ungdomarnas digitala aktivism tar form i sociala medier.

2.1.3 En kritisk syn på sociala medier för digital aktivism

Trots att sociala medier omtalas som en tillgång för demokratiska processer anser många att det är en allt för romantiserad bild av sociala medier som verktyg för revolution (Christensen, 2011; Kirolos, 2012). Mariam Kirolos (2012) menar att

även om västerländska medier beskrev den arabiska våren som ”de sociala mediernas revolution” var det inte Twitter som i slutändan var revolutionens segrare utan det egyptiska folket som protesterade på gatorna och vågade stå upp mot regimen efter åratal av förtryck. Kirollos (2012) menar att sociala medier är effektiva kommunikationsverktyg för mobilisering och spridning av rörelser, men att de innefattar vissa risker. Kirollos (2012) exemplifierar hur Twitter kan bli en *ekokammare* där aktivister endast talar till och lyssnar på varandra. Marja Åkerström (2016) har ett liknande resonemang och menar att digitala medier snarare bidrar med möjligheter att skapa alternativa realiteter än att främja kollektiva processer. Ytterligare en risk finns i att aktivisterna varken har ägarskap eller kontroll över plattformarna de verkar på, vilket kan göra att de hamnar i en sårbar beroendeställning till dem och dess termer (Penney & Dadas, 2014) samt riskerar att bli offer för censur beroende på landets syn på digitala medier och yttrandefrihet (Kirollos, 2012).

En annan utbredd föreställning om sociala medier är att organisering av rörelser sker utan hierarkier och ledarskap. Paolo Gerbaudo (2017) tar ställning mot detta och menar istället att ledarskap tar nya former utefter rådande premisser som finns på digitala plattformar. Han talar om makt-konton, Twitter-konton eller Facebook-grupper med stor följarskara, därifrån mycket information om rörelsen i fråga sprids. Dessa konton drivs av grupper av individer som i sin tur måste ha kollektiva riktlinjer för vad som får publiceras och vem som har tillgång att göra det. På så sätt uppstår nya typer av ledarskap och hierarkier att förhålla sig till. Även Kirollos (2012) påtalar hur sociala medier leder till orättvisor och hierarkier. Hon menar att aktivism på Twitter har utvecklats till att bestå av mikro-kändisar som representerar rörelsen, vilka inte sällan är privilegierade, flerspråkiga och högtbildade, och att de är dem som bjuds in till samtal med traditionella medier. För att kunna analysera om Parkland-ungdomarnas digitala aktivism påverkar samhällsliga strukturer är dessa kritiska röster viktiga att ta hänsyn till.

2.1.4 Digital aktivism ur ett varumärkesperspektiv

När försök till att påverka strukturer i samhället görs genom digital aktivism berörs ofta näringslivet, antingen direkt eller indirekt. Om ett företags anseende skadas av lyckad aktivism kan det påverka investerares beslut, vilket i sin tur innebär ekono-

miska konsekvenser för företagen i fråga då det påverkar deras aktiekurs och handelsvolym (Gomez-Carrasco & Michelin, 2017). Att som företag ha en digital närvaro ökar både deras synlighet och sårbarhet då kritik och aktivism kan framföras inför öppen ridå (Ciszek, 2016). Samtidigt ger det en viktig inblick i allmänheten och intressenters opinion som är av vikt för företag i deras arbete med framtida organisationsstrategier och policyer (ibid.). Det digitala samhället har lett till att konsumenter allt oftare agerar utifrån sin roll som medborgare genom att sätta press på företagen att ta sitt samhällliga ansvar, vilket resulterat i att mycket av dagens varumärkesarbete fokuserar på CSR, hållbarhet och samhällsansvar (Frandsen & Johansen, 2017).

Finn Frandsen och Winni Johansen (2017) menar att vi lever i en tid där allt sammankopplas, vilket gör att företag inte längre bara måste ta hänsyn till sina egna intressenter utan även sina intressenters intressenter. Greenpeace är ett exempel på en organisation som tidigare angripit företag i syfte att få dem att ändra sina beteenden men som nu börjat rikta in sig på företag som inte själva är involverade i det, enligt Greenpeace, skadliga beteendet. I en kampanj går Greenpeace på LEGO för att få dem att avsluta sitt samarbete med Shell. Detta kallas för *hijacking*, där ett till synes oskyldigt företag kapas för att nå ett annat (ibid.). Liknande strategi ser vi även prov på i Parkland-fallet.

2.2 Struktureringsteorin

För att analysera hur Parkland-ungdomarnas kommunikation kan förstås ur ett strukturellt perspektiv, det vill säga vilken potentiell effekt deras aktivism har på rådande strukturer i samhället, används Anthony Giddens (1984) struktureringsteori. Teorin redogör för hur samhället konstitueras utifrån en maktkamp mellan övergripande sociala strukturer och individuella aktörers förmåga att påverka dessa. Följande del bygger på Giddens (1984) bok *The Constitution of Society*.

Giddens struktureringsteori är en sociologisk teori som fokuserar på skapandet och reproduktionen av sociala system i samhället. De sociala systemen analyseras utifrån *strukturer* och *aktörers inverkan*. Strukturer förklaras som de beteendemönster och normer som infinner sig i olika typer av grupper, medan aktörers inverkan är den individuella inverkan varje aktör i gruppen har på strukturen. Grupperna kan vara både mindre sociala sammanhang och större grupper av människor

såsom organisationer eller nationer. Det Giddens poängterar genom strukturerings-teorin är att varje individ har möjlighet att påverka strukturerna i sin omvärld, vilket i sin tur för samhällsutvecklingen framåt. När vardagliga strukturer förändras bit för bit kan större samhälleliga strukturer förändras med tiden.

2.2.1 Strukturers dualitet

Giddens menar att strukturer och aktörers inverkan har ett ömsesidigt förhållande, vilket kallas *strukturens dualitet*. Med det menas att varje aktör skapar sina egna beteenden som har inverkan på den grupp man ingår i. Samtidigt utgör individers beteende i gruppen en struktur som även styr och begränsar aktörernas individuella beteende. Hur en person beter sig i grupp styrs av *regler* och *resurser*. Förståelse kring reglerna för hur en bör eller inte bör bete sig i olika situationer samlas in via erfarenheter. Resurser är de tillgångar individen har för att få saker gjorda i en viss situation. Resurserna skiftar från olika grupper och situationer en finner sig i. Vad som bör poängteras är att varje individ har en unik uppsättning regler och resurser som tas med i nya gruppsammansättningar, följaktligen har alla individer unika möjligheter att påverka en grupps struktur. Giddens menar dock att det är en svår process genom att hänvisa till Karl Marx som påtalar att individer må ha olika val och möjligheter men begränsas av de system som tillskrivs individens klasstillhörighet i samhället. Giddens väger in detta resonemang men har en mer opportunistisk syn på aktörens förmåga att gå emot sina kontextuella strukturer och menar att alla strukturella attribut i de sociala systemen är lika möjliggörande som de är förhinderande.

2.2.2 Den reflexiva aktören

Giddens slutsats om att individuella aktörer har förmågan att påverka samhällets strukturer baseras på tron att aktörer är reflexiva. Enligt Giddens handlar individer utifrån reflexivitet som sker antingen medvetet eller omedvetet utifrån aktörers innehav av *kapacitet* och *insiktsförmåga*. Kapaciteten är förmågan att påverka sina val av beteende och handlingar. Insiktsförmågan är den reflexiva förmågan som lägger grund för valet och sker medvetet eller omedvetet genom interaktion och observation av andra och sig själv. Valet för hur man beter sig styrs, som tidigare

nämnts, av strukturer i gruppen som kan utgöras av allt från implicita sociala normer till mer konkreta lagar i samhället. Detta ger individen ett val att agera enligt eller motsatt strukturen. Giddens understryker att oavsett vilka val man gör utifrån sin insiktsförmåga följer alltid *oavsiktliga konsekvenser* som påverkar gruppens strukturer. Med andra ord har individen alltid ett inflytande på samhällets strukturer och utvecklingen av dessa då alla handlingar och val som utförs av individen påverkar hur dess kontext ter sig. Följaktligen utgör detta en ständig kamp mellan de individuella aktörernas inflytande och de övergripande strukturerna i hur samhället och dess system ska se ut (ibid.).

2.3 Medierna och det demokratiska samhället

Vid analys av Parkland-ungdomarnas kommunikation och aktivism för reformerade vapenlagar berörs fältet politisk kommunikation. I politisk kommunikation spelar medier en vital roll för att granska demokratin och sprida samhällsnyttig information till medborgarna (Strömbäck, 2009). I följande del kommer maktrelationen mellan de politiska instanserna och medierna förklaras för att tydliggöra vilka aktörer som har en betydande roll för Parkland-ungdomarnas opinionsbildning. Somliga delar vidareutvecklas i analysen.

Enligt Olof Petersson (2013) finns tre grundkrav för demokratiska och byråkratiska ideal som måste uppfyllas genom krav på: *rättsstat*, *handlingskraft* och *medborgarstyre*. Rättsstaten utgörs av de lagar som reglerar samhället och säkerställer att alla behandlas lika inför lagen. Handlingskraft handlar om att en fungerande demokrati måste kunna införliva de beslut som tas i den mån att de måste vara hållbara och att det måste finnas resurser för att verkställa dem. Medborgarstyre syftar till den folksuveränitetsprincip som är grundläggande för demokratin, att folket är de som ytterst avgör hur den offentliga makten ska inrättas och användas utifrån en upplyst förståelse av det politiska läget. Det sistnämnda kan bland annat påverkas av opinionsbildning (ibid.).

Opinionsbildning uppstår enligt Jesper Strömbäck (2009) i ett socialt system där politiska aktörer, medier och allmänheten påverkar varandra. Politiken är beroende av medborgarna som väljer de demokratiska representanterna, allmänheten är beroende av medier som rapporterar om samhället och granskar beslutsfattare för att motverka korruption och slutligen är medier beroende av både medborgare och

politiken för att skapa innehåll (ibid.). Då medier är en informationskälla i samhället som utgör den lins som de flesta får sin bild av verkligheten genom besitter de en makt gällande opinionsbildning, vilket Maxwell McCombs (2006) utvecklar i sin *dagordningsteori*. Han menar att människor använder sig av medier för att skapa en uppfattning om verkligheten och vad som är värt att veta om den då människan inte kan uppleva allt i samhället och göra en rationell sortering individuellt. Således besitter medierna en makt då de väljer ut vilka nyheter som får vara med på dagordningen för att representera verkligheten och därmed vad som anses vara viktigt i samhället (McCombs, 2006). Följaktligen kan det konstateras att synlighet via medier genererar makt och legitimitet, vilket aktörer i samhället konkurrerar om. Därför är det intressant att se hur traditionella medier gör sitt urval för vad som hamnar på dagordningen i Parkland-fallet.

Strömbäck (2009) talar om *nyhetsurval* och *nyhetsvärdering*. Nyhetsurval är de nyheter som väljs ut av redaktionen för att publiceras och hamna på dagordningen. Oftast sker en avvägning kring huruvida nyheten i fråga har ett nyhetsvärde eller inte utifrån olika faktorer, bland annat om nyheten handlar om en känd person, om det finns stor efterfrågan för nyhetstypen, om nyheten har goda förutsättningar för en målande och tillspetsad rapportering eller om nyheten är kostnadseffektiv att rapportera om. Enligt Strömbäck (2009) är mediernas makt över medborgarna inte bara begränsad till dagordningsteorin. Han nämner begreppen *priming* och *framing* som betydelsefulla för hur medierna påverkar vår världsbild. Mediernas priming innebär att de ämnen, objekt och attribut som ofta lyfts i medier påverkar oss på en kognitiv nivå att associera dessa som viktigare än andra. Exempelvis kan medierapportering om ett visst samhällsfenomen resultera i att medborgarna anser att just detta problem är det viktigaste att lösa. Teorin om framing, *gestaltningsteorin* som den översätts till på svenska, handlar om att sättet medierna framställer verkligheten på påverkar medborgarnas uppfattning av verkligheten. I längden innebär det att medierna har en central roll i reproducering och spridning av olika ideologier (ibid.).

Mediernas betydelse för politisk kommunikation har breddats i och med digitaliseringen som skett (se avsnitt 2.1). Strömbäck (2009) poängterar emellertid att även om individer har större möjlighet att höras erhåller traditionella medier ännu en makt i att sätta dagordningen i nyhetsrapporteringen för vilka budskap som når allmänheten. Undersökningar visar att folk främst söker sig till traditionella medier

för att få nyheter, om än i digital form, då de relativt sett har stort förtroende (ibid.). En potentiell förklaring till denna preferens kan vara att traditionella medier tillskrivs legitimitet i och med att de, till skillnad från privata nyhetskällor på sociala medier, drivs av en professionell yrkeskår av journalister som handlar utefter yrkets normer. Enligt Strömbäck (2009) anser journalister i allmänhet att de viktigaste kriterierna i deras arbete är att granska samhällets makthavare samt att tolka och förklara nyhetskändelser på ett enkelt sätt.

2.4 Det hybrida mediasystemet

Andrew Chadwicks (2013) teori om det hybrida mediasystemet redogör för dagens medielandskap som integrerar traditionella medier, såsom tryckpress, radio och TV, med nya medier som framkommit i och med internets utveckling. Det skapar nya förutsättningar för medielandskapet, vilket innebär ett ömsesidigt beroende av varandra som tar sig uttryck på olika sätt i det medialiserade samhället. Det hybrida mediasystemet används i studien då det knyter an till den kontext som Parkland-ungdomarnas aktivism återfinns i samt utgör förutsättningar och premisser för deras kommunikation till allmänheten. Nedan utvecklas Chadwicks (2013) teori om det hybrida mediasystemet.

Chadwick menar att dagens medielandskap är signifikant då traditionella och nya medier existerar parallellt, vilket pressar de olika medierna att anpassa sig till varandra samtidigt som de är beroende av varandra. Då nya medier inte har ersatt traditionella medier är det inte relevant att tala om medieformerna som “antingen eller” utan snarare “både och” då de tillsammans utgör det hybrida mediasystemet. Det hybrida mediasystemet har framförallt inneburit förändringar för traditionella medier då de tvingats reformera sig i allt från distributionsmetod till journalistiskt tillvägagångssätt för att bibehålla sin relevans och ta plats i de nya digitala plattformarna. De nya förutsättningarna för medierna innebär även nya maktförhållanden. Traditionella medier har länge varit det primära mediet för politisk kommunikation men i och med de nya mediernas intåg har en förändring skett. Chadwick poängterar att det hybrida mediasystemet innebär en större kontroll och makt för allmänheten då allmänhetens uppdateringar på sociala medier och digitala plattformar kan påverka rapporteringen i traditionella medier. Vidare bidrar detta till att allmänheten

kan få större inflytande på politik och samhällsstrukturer. Det beror både på att nyheter allt oftare börjar spridas online och på att traditionella medier, på grund av den korta nyhetscykeln, bevakar sociala plattformar för att kunna få direkt information i syfte att uppdatera nyheter i realtid.

Chadwicks teori om det hybrida mediesystemet belyser och undersöker maktförhållanden i samhället från olika infallsvinklar för att skapa förståelse kring hur de nya förutsättningarna påverkar de största maktaktörerna inom politisk kommunikation. Parkland-ungdomarnas aktivism kan förstås genom Chadwicks teori då han bland annat påvisar det hybrida mediesystemets viktiga roll för aktivism då mixen mellan äldre och nyare medieformer kan utnyttjas strategiskt för att sprida budskap i syfte att påverka samhället. Med hjälp av internet kan aktivismen växa och etableras på ett effektivt sätt då det snabba tempot och möjligheten till stor spridning möjliggör effektiva insatser. Dock krävs ett ständigt växelspel och samarbete med traditionella medier för att maximera webbens kapacitet. Chadwick menar till och med att viss kommunikation på webben först får makt då det kombineras med traditionella medier. Med andra ord kan det hybrida mediesystemet utnyttjas vid aktivism både genom att ta intryck från och vara reaktiv på det som rapporteras i traditionella medier. Vidare kan det användas för att generera intressant innehåll som fångas upp av traditionella medier och skapar nyheter som ger budskapet en tillväxt och större spridning (ibid).

2.5 Den sociala medielogiken

För att få en djupare förståelse för hur dagens medielandskap ser ut och hur plattformar online och offline påverkar varandra tillämpas José van Dijk och Thomas Poells (2013) teori om *social media logic*, som hädanefters benämns *social medielogik*. Det är intressant att studera den sociala medielogiken utifrån studiens syfte då det ger en djupare förståelse kring hur sociala mediers huvudsakliga mekanismer kan påverka social interaktion. Detta kan svara på vilken roll sociala medier har i relation till de maktförhållanden Parkland-ungdomarna försöker påverka. Dock ställer vi oss frågande till teorins optimistiska syn på användarens inflytande över plattformens utformning. Den sociala medielogiken bygger på David L. Altheide och Robert Snows (1979) teori om traditionella mediers *media logic*, översatt *medielogik*, vilket gör det lämpligt att även förklara den. I följande del redogörs således

främst för van Dijk och Poells (2013) teori med undantag för förklaringen av mediologiken och webbens utveckling.

Massmedier dominerade under större delen av 1900-talet där de vann makt genom att stärka sin institutionella status och utveckla en stark diskurs som fick makt att påverka områden utöver medieorganisationer och som därmed vägledde organisering av offentligheten (van Dijk & Poell, 2013). Termen mediologik definierades av Altheide och Snow (1979) och belyser några av mediologikens grundelement. Dels tas mediernas förmåga att rama in verkligheten upp, dels dess hävdan kring neutralitet eller självständighet. Dock uppdaterade aldrig Altheide och Snow (1979) sin teori om mediologik och därmed innefattar den inte de utvecklingar som skett efter 1979 som kommit att omforma mediologiken. En förändring som skett benämns *webb 1.0* och var då webben introducerades (O'Reilly, 2007). Därefter kom *webb 2.0* som adderade en social dimension då sociala medier tillkom, där användare kan skapa eget innehåll online (ibid.). Van Dijk och Poell menar att den snabba framväxten av sociala medier har tvingat samhället att anpassa sig till en ny verklighet där massdistribution av information, nyheter och underhållning blivit mer tillgängligt för allmänheten, vilket påverkar maktbalansen i samhället.

Den sociala mediologiken syftar till de processer, principer och praktiker som plattformarna tillämpar, för att bearbeta information, nyheter och kommunikation samt för att vägleda social trafik (van Dijk & Poell, 2013). Sociala medier innehåller alltså teknologiska, ekonomiska och sociokulturella mekanismer som kan verka naturliga men som i själva verket påverkar förutsättningarna och reglerna för social interaktion. Därmed bör dessa plattformar inte ses som neutrala. Dock är varken sociala medier eller massmedier självständiga krafter då interaktioner online och offline samspekar. För att studera den sociala mediologikens strategier och mekanismer föreslår författarna fyra huvudsakliga element: *programmability*, *popularity*, *connectivity* och *datafication*. Då innebörden i de olika elementen förloras vid svensk översättning har de engelska termerna behållits.

2.5.1 Programmability

Programmability handlar om plattformens och användarnas förmåga att trigga och styra innehåll på sidan genom dess kodade miljö. Den första delen av programma-

bility styrs av plattformens ägare och handlar om teknologi som genom koder påverkar de interaktioner som sker på plattformen. Koderna är ofta osynliga och sålades svåra att identifiera. Den andra delen handlar om den mänskliga faktorn där användare till viss del kan påverka plattformen genom att medverka på plattformen men också genom att utmana de kodade instruktionerna som sidan innehåller. Det innebär att både ägarna och användarna har makt att forma plattformens algoritmer, vilket innebär att termerna för social interaktion förhandlas kontinuerligt.

2.5.2 Popularity

Till en början betraktades sociala medier som en mer demokratisk plattform än massmedier då de gav löfte om att alla fick lika mycket utrymme att delta och bidra med innehåll. De sociala medierna skulle skilja sig från massmedier där vissa människor utsågs till mediepersonligheter och därmed gavs medial uppmärksamhet och exponering. Dock utvecklade plattformar, såsom Twitter och Facebook, tekniker för att lyfta populära ämnen och inflytelserika människor. Liksom programmability styrs popularity av algoritmer, till exempel sponsrade tweets på Twitter och socioekonomiska faktorer såsom ”trender” och ”retweets”. Popularity kan alltså både bero på algoritmer och på användare som lyfter specifika ämnen eller personer.

Då popularity på de olika plattformarna har gjorts mätbar genom kvantitativa mått, till exempel då man kan se en användares följarrantal, blir den mätbar även utanför plattformen. Det tydliggörs bland annat då nyhetsmedier tenderar att skapa nyheter av populära tweets. Även användare själva kan förstärka sin popularity genom sin sociala interaktion, till exempel då de följer någon eller gillar något. Att popularity på sociala medier används i andra sammanhang bevisar logikens effektivitet när det kommer till att utmana existerande sociala hierarkier eller diskurser. I likhet med programmability blir popularity del av en större kulturell arena där olika diskurser och motdiskurser konkurrerar om att göra sin logik mest relevant.

2.5.3 Connectivity

Många av de plattformarna som skapades under tidigt 2000-tal syftade till att sammankoppla människor, både med varandra och med innehåll. Än idag hävdar flera plattformar att de gör just detta. Vad plattformarna gör mer specifikt är att förmedla

användares aktiviteter och definiera hur olika sammankopplingar ska ta form. Plattformarna tillåter både användare själva att forma grupper eller communities online samtidigt som de vill få individer att bilda och gå med i grupper, till exempel genom att föreslå grupper som användaren kan vara intresserade av. Connectivity blir en avancerad logik där algoritmer sammankopplar användare till innehåll, andra användare, plattformar, annonsörer och så vidare.

2.5.4 Datafication

Det sista elementet i den sociala medielogiken, som de andra tre elementen grundar sig i, är datafication. Kortfattat innebär datafication att användares kommunikation på plattformarna kan spåras och användas av plattformens ägare för att påverka social trafik (ibid.). Eftersom datafication inte går att granska då dess mekanismer är osynliga har denna logik uteslutits i analysen.

2.6 Motstånd retorik

För att förstå hur Parkland-ungdomarna använder kommunikation som verktyg för att erhålla makt tillämpas Brigitte Mrals (2014) studie om motstånd retorik och maktrelationer i språket. Med hjälp av Mrals (2014) studie, som presenteras nedan, kan kunskap nås kring hur det är möjligt för individer utan direkta maktpositioner, såsom Parkland-ungdomarna, att göra sina åsikter hörda på ett framgångsrikt sätt i ett samhälle som domineras av maktstrukturer.

I sin studie presenterar Mral ett metodologiskt ramverk som kan tillämpas för att analysera de retoriska praktiker som antingen ämnar bevara eller ifrågasätta rådande maktförhållanden. Mrals studie utgår från James C. McCroskeys (2001) begrepp om *initial source credibility*, som hon översatt till *initial ethos*. Begreppet innebär att individers maktposition avgör om de har möjlighet att uttrycka sig eller inte (ibid). Mral talar om ett liknande begrepp, *retorisk status* som innebär att status inte är någonting individer bara har utan det är något somliga tilldelas av samhället, publiken eller motståndaren. En individs retoriska status kan öka eller minska beroende på hur väl hen möter mottagarens fördomar eller förväntningar. Om en individ har makt och agerar på ett förväntat sätt, till exempel genom pondus eller röstvolym, kan individen stärka sin retoriska status ytterligare. Dock menar Mral

att människor med lägre status, såsom minoritetsgrupper, har fått utveckla och använda andra taktiker för att göra sina röster hörda.

Mral menar att genom att studera kommunikativa strategier hos individer med lägre status i samhället skapas alternativa framgångsstrategier till de som redan råder i samhället. Motståndsstrategier, som Mral även kallar dem, är ofta listiga, intelligenta och flexibla. Vidare nämns humor, sociala medier, retoriska symbolhandlingar, såsom demonstrationer, samt offensiva strategier som exempel på retoriska medel som kan användas för att vinna makt. En förutsättning för att utöva motståndsstrategier, förutom yttrandefrihet, en retorisk situation, vilken innefattar ett språk, ett forum samt en situation som kan ändras eller mottagare som kan påverkas. Mral sammanfattar hur motståndsretorik används med tre punkter: att försvara sin rätt mot dominerande makter, att med hjälp av symboliska handlingar försöka påverka en situation samt att ge exempel på alternativa tillvägagångssätt och visioner.

För att analysera retorik bör retorik betraktas som ett icke-neutralt verktyg enligt Mral. För trots att retorik kan tillämpas av vem som helst är det inte jämlikt i frågan om vem som får tillträde till, eller ges störst utrymme i, de forum där retorik kan användas. För att studera skillnader mellan dominerande retorik och motståndsretorik kan olika frågor ställas, till exempel ”vem får tala?”, ”vem utesluts?” eller “existerar det stereotyper kring hur vissa grupper borde vara?” (ibid.). I vår studie fokuserar vi främst på hur Parkland-ungdomarna, med hjälp av strategisk kommunikation, utmanar den dominerande diskursen kring vapenlagstiftningen och ges utrymme att kommunicera sina åsikter trots att de per definition är barn och således tillhör en grupp i samhället med lägre status.

3. Metod

I följande del redogör vi för hur vi har gått tillväga i vår studie samt vilka ansatser som ligger till grund för detta tillvägagångssätt. Därefter presenteras och motiveras urvalet av det empiriska materialet och hur insamlingen av det gick till. Sedan följer en redogörelse för de analysmetoder som tillämpats i studien samt hur empirin bearbetats och analyserats utifrån dessa. Slutligen reflekterar vi över studiens kvalitet samt etiska överväganden.

3.1 Vetenskapsteoretiska utgångspunkter

Då denna studie syftar till att tolka Parkland-ungdomarnas kommunikation och skapa en förståelse kring de kommunikativa processerna bakom aktivismen utgår studien från en kvalitativ fallstudie. En kvalitativ fallstudie ämnar nå rik kunskap kring ett specifikt fall, vilket Mats Heide och Charlotte Simonsson (2014) menar lämpar sig för studier inom forskningsfältet strategisk kommunikation. Enligt Pushkala Prasad (2017) präglas de flesta kvalitativa studier av dess fokus på hur kunskap och verklighet konstrueras genom språk och tolkningar. Kvalitativa studier tenderar således att utgå från en socialkonstruktivistisk ontologi och tolkande epistemologi (Bryman, 2012), vilket även är fallet i denna studie. Genom den socialkonstruktivistiska ontologin ses verkligheten som ett resultat av sociala interaktioner och subjektivt meningsskapande. Det blir därför relevant att undersöka dessa processer genom en tolkande epistemologi som syftar till att förstå det mänskliga beteendet till skillnad från att endast förklara det (ibid.). Utifrån ovanstående utgångspunkter används ett abduktivt resonemang i studien, vilket innebär att det teoretiska ramverket tas fram under analysens gång då man pendlar mellan empiri och teori (Alvesson & Sköldeberg, 1994).

3.2 Urval och avgränsningar

Vid fallstudier bör tydliga gränser sättas för att avgränsa studien (Merriam, 1994). I denna studie har det gjorts genom att avgränsa tidsspannet. De innebär att empirin utgår från dagen då skjutningen inträffade, den 14 februari 2018, fram till den 24 februari 2018 då det rapporterades om att flertalet företag brutit sina samarbeten med NRA till följd av Parkland-ungdomarnas aktivism.

Robert K. Yin (2014) menar att det är fördelaktigt för en fallstudie att tillämpa olika empiriska data för att beskriva fenomenet på ett dynamiskt sätt. Vi valde därför att studera fyra Twitter-konton samt artiklar från tre olika nyhetsmedier. De Twitter-konton som valdes ut tillhör de ungdomar från Never Again-rörelsen med störst följjarantal som därmed kan ses som mest inflytelserika inom rörelsen: Cameron Kasky (@cameron_kasky), David Hogg (@davidhogg111), Emma Gonzalez (@Emma4Change) och Sarah Chadwick (@Sarahchadwick tidigare @chaddiedabbadie). Empirin från samtliga konton innehöll cirka 1300 tweets, retweets och svar till andra Twitter-användare, vilket samlades in genom avancerad sökning på Twitter samt via programmet SnapBird som ger tillgång till äldre tweets. Då empirin samlades in genom skärmbilder vid två tillfällen har några användares konton olika profilbilder i exemplen som visas. Vidare analyserades endast innehåll som direkt publicerats av kontoinnehavaren, därmed ingår inte innehåll i form av länkar till externa källor i empirin. Vi vill även poängtera att Sarah Chadwick hädanefter kommer benämnas S. Chadwick för att undvika förväxling med forskaren Andrew Chadwick.

I urvalet av de traditionella mediernas rapportering användes den digitala mediebanken Retriever. Urvalet skedde bland engelskspråkiga källor där de nyhetsmedier som hade rapporterat mest om sökorden "Parkland shooting", "student*" och "NRA" valdes ut då vi ansåg att dessa skulle ge mest information om fallet i fråga. Därefter gjordes två separata sökningar. Den första sökningen tidsbegränsades mellan datumen 14/2 – 18/2 och utifrån sökorden "Parkland shooting" och "student*" för att studera hur ungdomarna under denna period gick från att vara okända till att omtalas som förespråkare för striktare vapenlagar. Då vi i den första sökningen upptäckte att Parkland-ungdomarna började få makt runt den 17/2 skedde den andra sökningen under tidsperioden 19/2 – 24/2 utifrån sökordet "NRA". Det gjordes i syfte att undersöka hur traditionella medier rapporterade om bojkotten.

De digitala nyhetskällor som slutligen analyserades, efter att informationsmättnad uppnåtts, var: Washington Post, en amerikansk nyhetstidning som påstår sig

vara politisk opartisk (Washington Post Staff, 2016), The Guardian, en internationell nyhetstidning som också påstår sig vara politiskt opartisk ("Who owns the Guardian? Our unique independent structure", 2017), och CNN, vars politiska tillhörighet inte omnämns på deras hemsida. Nyhetsartiklarna studerades för att förstå händelseförloppet och aktivismens påverkan ur ett utifrån-perspektiv samt för att studera bilden av ungdomarna som medierna spred till allmänheten. Det empiriska materialet bestod av 1231 artiklar. För att bearbeta det stora empiriska materialet gjordes ett så kallat målinriktat urval, vilket baseras på vad som kan ge så mycket information som möjligt om ämnet studien ämnar undersöka (Patton, 1990). Artiklar som förekom mer än en gång sorterades bort samt artiklar som ansågs irrelevanta, såsom debattartiklar då opinionsdrivande rapportering inte är relevant för studiens syfte. Efter sorteringen återstod drygt 500 artiklar. Därefter markerades de viktigaste delarna i artiklarna enskilt för att sedan gemensamt diskutera de mest framträdande fynden. I analysen refererar vi till 26 artiklar (se bilaga 1), men gör även övergripande slutsatser kring det sorterade empiriska materialet som helhet för att påvisa gemensamma drag i de traditionella mediernas rapportering om fallet. En mer ingående beskrivning av arbetsprocessen och initialanalysen presenteras i avsnitt 3.4. I analysen presenteras det empiriska materialet på sitt originalspråk då betydelsen annars riskerar att gå förlorad.

3.3 Netnografi

För att studera Parkland-ungdomarnas kommunikation via sina Twitter-konton använde vi oss av netnografi, vilket är en kvalitativ och tolkande analysmetod som anpassats för nätbaserad kommunikation och interaktion (Bertilsson, 2014). Metoden lämpar sig för att studera all form av innehåll på sociala medier i syfte att fånga komplexitet och djup i ett ämne. Detta görs för att få förståelse för fenomen såsom kommunikationens roll i skapandet och reproduktionen av makt, identitet och gemenskap, vilket är relevant för studiens syfte. Netnografi är en onlineversion av den mer traditionella forskningsmetoden etnografi och har därmed många likheter, däribland principen att ofta tillämpa kompletterande forskningsmetoder (Bertilsson, 2014), vilket i vårt fall är en kompletterande retorikanalys.

Som observatör kan man välja olika grader av deltagande i den situation som observeras (Bertilsson, 2014). Vi valde att anta rollen som fullständig observatör,

vilket innebär att vi inte interagerade i de forum och kontexter som observerades (ibid.). Valet gjordes dels då interaktionerna på Twitter studerades retroaktivt och omöjliggjorde därmed inblandning från vår sida, dels då interaktion med aktörerna i fråga inte fyllde någon funktion i förhållande till studiens syfte.

3.4 Retorikanalys

För att studera Parkland-ungdomarnas strategiska kommunikation på Twitter och de traditionella mediernas rapportering om fallet genomfördes en retorikanalys. Genom en retorikanalys försöks förståelse och förklaring nås för hur retorisk kommunikation påverkar människor samt hur den verkar i samhället (Renberg, 2007). Retorik kan tillämpas både medvetet och omedvetet och kan innefatta andra uttryck än endast tal och skrift (ibid.). Studiens retoriska analys ämnade avtäckta teman i Parkland-ungdomarnas kommunikation som syftade till att vinna makt i vapendebatten. Utifrån vår initialanalys av det empiriska materialet kunde vi tematisera flertalet olika kommunikativa strategier och retoriska medel som mynnade ut i fyra övergripande teman: *utnyttja det hybrida mediesystemet, åberopa demokratiskt ansvar, bygga legitimitet och trovärdighet* samt *utmåla NRA som gemensam fiende*.

Vårt tillvägagångssätt i analysen utgick till stor del från de två processer Bo Renberg (2007) rekommenderar. Den första processen innefattar observationer av materialet vilka man därefter drar slutsatser kring. I den andra processen sammanställs ett urval av observationerna och slutsatserna i en tematiserad presentation. Processerna sker parallellt, både i teorin och praktiken, men bör ses som skilda praktiker (Renberg, 2007). För att undvika en alltför godtycklig analys, vilket är en risk vid retorikanalys (ibid.), gjordes den initiala processen först enskilt för att undvika risken att påverka varandra. Direkta observationer och tankar kring empirin dokumenterades och jämfördes därefter för att identifiera mönster som vi gemensamt kunde dra slutsatser kring. I den andra processen kategoriserades de observationer som var mest framträdande och som relaterade till studiens syfte. Materialet studerades flera gånger för att göra analysen mer fokuserad och utgick även från olika parametrar ur Maria Karlberg och Birgitte Mrals (1998) modell, vilka förklaras mer ingående nedan.

Karlberg och Mrals (1998) modell består av sex steg: kontext, disposition, argumentationsmedel, argumentationsanalys, stil samt hur retorikanalys presenteras.

Modellen var lämplig att använda för studiens syfte då den främst fokuserar på själva texten men där hänsyn även tas till publiken. Karlberg och Mral (1998) menar att det inte finns en given modell för retorikanalys då ingen modell kan omfatta alla retoriska medel, därför rekommenderar de att begreppen som tillämpas i den specifika analysen definieras. Nedan redogörs således för de begrepp från Karlberg och Mrals (1998) modell som vi använder i analysen. Då modellen tillämpats, och till viss del uppdaterats, av Renberg (2007) förekommer hans tolkningar av modellen på sina ställen. I följande text benämns talaren eller författaren som sändare och publiken som mottagare. Trots ordvalen ser vi inte kommunikation som envägsprocess utan som en meningsskapande process.

3.4.1 Kontexten

Kontexten är första steget i Karlberg och Mrals (1998) modell, vilket innebär att textens sammanhang studeras. Kommunikation påverkas av kontexten då sändare ofta utgår från kontexten och sin egen uppfattning om den. Vid studie av kontexten kan *genre, retorisk situation, publiken, retoriskt problem* samt *talaren eller författaren* analyseras. De begrepp som används i analysen definieras nedan:

- Den retoriska situationen tar hänsyn till textens sammanhang. För att ta reda på textens historiska, politiska, sociala eller ekonomiska sammanhang krävs kunskap om situationen. Vidare finns mer eller mindre uttalade mönster och regler som innefattar olika överenskommelser och förväntningar som påverkar situationen. Huruvida situationen är privat eller offentlig, formell eller informell spelar också roll. Andra yttre faktorer som enligt Renberg (2007) kan påverka den retoriska situationen är publikens storlek, sändarens rykte samt tiden då något sänds eller publiceras
- Publiken och vilka som ingår i den bör också analyseras då deras erfarenheter, kunskaper och attityder påverkar sändarens kommunikation. Även publikens kontext i relation till sändaren bör studeras då den också kan påverka talet eller textens innehåll eller dess mottagande. Innehållet bör alltså vara anpassad till situationen och publiken. Dock kan den avsedda publiken skilja sig från den faktiska.
- Det retoriska problemet syftar till eventuella motsättningar som kan finnas mot sändarens budskap och som sändaren, med hjälp av retoriska medel, försöker bemöta. Det kan till exempel vara en publik som är kritisk mot budskapet. Utifrån den retoriska situationen, publiken och det retoriska problemet görs ofta valet av argumentationsmedel och stil.
- Med talaren och författaren innebär att sändaren analyseras: vem hen är, vilken koppling hen har till sitt budskap samt hens relation till publiken och hur de kan ha uppfattat hen.

3.4.2 Argumentationsmedel

Ytterligare ett steg i Karlberg och Mrals (1998) modell är argumentationsmedel, det vill säga grundläggande medel för att övertyga. De tre som ofta tas upp i retoriska sammanhang är *ethos*, *logos* och *pathos*. Ethos handlar om talarens trovärdighet, vilken kan avgöras då sändarens framställning av sin identitet, i text eller i tal, studeras. Sändaren kan legitimera en viss typ av roll genom tillämpade karaktärsdrag. Vidare kan sändaren få förtroende genom att skapa samhörighet med mottagarna, både verbalt och fysiskt. Renberg (2007) nämner ethos-markörer som stärker sändarens auktoritet och status såsom erfarenhet, kunskap och referenser till auktoriteter. Även sammanhanget är viktigt för en persons ethos då förtroende kan ges till en viss person i en kontext men inte i en annan. Logos är sändarens framställning, hur hen formulerar sina argument för att övertyga mottagaren, vilket kan göras genom fakta, bevis eller information. Pathos handlar om sändarens förmåga att beröra eller påverka mottagarnas känslor. Sändaren kan väcka specifika känslor hos mottagaren, bland annat genom att själv visa känslor, referera till en händelse eller måla upp en bild som mottagaren kan leva sig in i.

3.4.3 Stil

Ett annat steg i modellen är stil. Stil handlar om ”relationen mellan innehåll, form och verkan i en text” (Karlberg & Mral, 1998, s. 45) och innefattar *stilnivå*, *stilfigurer* samt *framförandet*. Stilnivån kan vara hög, mellan eller låg där lagtext är exempel på högstil, nyheter med korrekt och välvårdat språk är mellanstil och tal-språk är exempel på lågstil. Stilnivån bör anpassas till situationen och dess premisser för att sändaren ska lyckas göra sin röst hörd. Stilfigurer nyttjas för att ge orden en starkare innebörd, skapa en känsla eller uppnå en viss effekt. De stilfigurer som återfunnits i empirin förklaras i analysen. Ytterligare en faktor som kan analyseras är sändarens fysiska framförande. Renberg (2007) förklarar framförandet ur ett skriftligt perspektiv, vilket han menar är då relationen som texten försöker skapa med läsaren analyseras.

3.5 Reflektioner kring kvalitet och etiska överväganden

Vid positivistisk, kvantitativ forskning är begreppen reliabilitet, validitet och objektivitet vanliga för att avgöra studiens övergripande kvalitet (Heide & Simonsson, 2014). Då kvantitativa och kvalitativa studier ofta utgår från olika typer av ontologier (Bryman, 2012) kan dessa begrepp vara svåra att överföra till en kvalitativ studie. Då vår studies ansats är kvalitativ utgick vi från andra kvalitetsfaktorer, nämligen *trovärdighet*, *överförbarhet*, *tillförlitlighet* och *bekräftelsebarhet* (Lincoln & Guba, 1985). Trovärdighet kan uppnås genom ett rikt empiriskt material. I studien används därför flera källor, som noga dokumenterats. Studiens överförbarhet, om resultatet kan överföras och tillämpas i en annan studie, kan uppnås genom utförlig beskrivning av fallet (ibid.), som eftersträvats genom en grundlig fallbeskrivning (se avsnitt 1). Även relevanta delar om den amerikanska kontexten har förklarats närmare i samma avsnitt då studien utgår från den. Studiens tillförlitlighet och bekräftelsebarhet, vilket även är etiska riktlinjer som fallstudier bör följa, tillgodoses genom att informera studiens forskningsobjekt om studien och låta dem ge sin tillåtelse till att delta, vilket görs i syfte att skydda deras integritet (Yin, 2014). Då vår studies forskningsobjekt kommunicerar på en offentlig plattform, tillgänglig för allmänheten, och kan betraktas som mer eller mindre offentliga personer, ansåg vi att ett samtycke inte var nödvändigt.

Ett problem som ofta uppstår i fallstudier är vad Yin (2014) kallar *forskarbias*, vilket sker då forskarens tolkning styr empirin som samlas in. Då vårt empiriska material består av flera källor, ämnade vi därmed att undvika en alltför subjektiv tolkning. De initiala analyserna, av tweetsen och nyhetsartiklarna, gjordes var för sig för att undvika en alltför godtycklig tolkning. Med det sagt är det dock omöjligt för forskare, särskilt i kvalitativa studier, att undvika att påverka eller bli påverkad av omgivningen (Merriam, 1994). En annan potentiell svaghet vid kvalitativa studier är att forskarens förkunskaper kan påverka tolkningen av texten (Fejes & Thornberg, 2009). Vår utgångspunkt som icke-amerikanska medborgare, med färre förkunskaper, kan ses som en fördel för analysen då vi ser saker ur ett utifrån-perspektiv som tillsammans med tidigare forskning kan leda till nya tolkningar av fallet.

4. Analys

I följande del presenteras fyra övergripande teman som identifierats utifrån Parkland-ungdomarnas kommunikativa strategier och retoriska medel. Varje tema innehåller olika strategier som identifierats i empirin varav samtliga ämnar påverka opinionsbildningen gällande vapenlagar och därmed utmana dominerande makter. Strategierna syftar till att utnyttja det hybrida mediasystemet, åberopa demokratiskt ansvar, bygga legitimitet och trovärdighet samt utmåla NRA som gemensam fiende. Analysen är indelad utifrån dessa teman då det kan konstateras att de ligger till grund för ungdomarnas makt i debatten som leder till att #BoycottNRA får genomslag. Vidare är strategierna som används mer integrerade i ungdomarnas kommunikation än vad studien ger sken av, dock är de mer framträdande i vissa avseende än andra.

4.1 Utnyttjande av det hybrida mediasystemet

En strategi som bidrog till att Parkland-ungdomarna fick makt i vapenlagsdebatten är det utrymme de tar i traditionella medier för att sprida sitt budskap om striktare vapenlagar. Utifrån den mediala uppmärksamhet som rörelsen erhöll i traditionella medier får de även tillväxt i sina personliga konton på Twitter. Det är framträdande att traditionella och nya medier arbetar i symbios för att rapportera om händelsen, vilket i detta fall främjar ungdomarna. Kommunikationen som förs av Parkland-ungdomarna vittnar om ett strategiskt utnyttjande av det hybrida mediasystemet, som Chadwick (2013) beskriver, för att vinna makt och bli en drivande aktör i frågan om vapenlagstiftningen.

4.1.1 Ungdomarna knyter kontakt med traditionella medier

Redan under de första timmarna efter skolskjutningen i Parkland börjar traditionella medier rapportera om händelsen, mycket med hjälp av material från vittnens sociala

medier såsom videor och statusuppdateringar. Att citera och använda sociala medier som källa för rapportering är någonting som är i enlighet med Chadwicks (2013) teori om det hybrida mediasystemet. I och med internet har nyhetscykeln blivit kortare, vilket gör att människor förväntar sig omedelbar rapportering efter att en incident har inträffat. Därför söker traditionella medier tidigt efter så mycket information som möjligt för att erbjuda ett aktuellt och kontinuerligt nyhetsflöde (ibid.). Från uppdateringarna kan journalister snabbt kartlägga händelsen i realtid genom att rapportera om de drabbades vittnesmål utan att behöva kontakta vittnet i fråga. Studenterna vid Marjory Stoneman Douglas High School kom genast att bli av högsta intresse för journalister, då de i egenskap av överlevare med egenupplevda erfarenheter av händelsen kunde *erbjuda information nära händelsernas centrum*.

Samtidigt som traditionella medier rapporterar om skjutningen i Parkland blossar frustration upp bland de överlevande studenterna. Deras Twitter-flöden vittnar redan de första dagarna efter händelsen om chock, sorg och frustration för att ännu en skolskjutning skett. Kasky twittrar tidigt till olika nyhetsreportrar för att fånga deras intresse (se inlägg 1 nedan), vilket visar på en vilja att utnyttja det hybrida mediasystemet för att sprida sin åsikt. I intervjuer med några av Parkland-ungdomarna framgår det att de har ett strategiskt motiv med sin kommunikation till traditionella medier, nämligen att fånga allmänhetens uppmärksamhet. En aktivist redogör för hur idén om Never Again-rörelsen tillkom tidigt, redan dagen efter skjutningen, och kom att ena de överlevande studenterna för att agera unisont i syfte att skapa allmän opinion för att nå politiker via traditionella medier (Lowery, 2018, 18 februari). I en annan intervju berättar Hogg att han intervjuade och filmade händelsen då han och hans kamrater tog skydd för skytten för att kunna visa ett inifrån-perspektiv till politiker i syfte att påverka vapenlagarna (Andone, 2018, 17 februari). Han talar även om hur traditionella medier i en demokrati kan fungera som en "fjärde statsmakt" för att granska politiker, vilket var anledningen till att han snabbt ville knyta mediala kontakter för att få ut sitt budskap. Ett sådant resonemang visar på en god kunskap om mediers roll för opinionsbildning i ett demokratiskt samhälle, vilket Strömbäck (2009) även poängterar. Detta återspeglas också på Twitter där ungdomarna riktar uppskattning och tack till de reportrar som tagit sig tid att tala med dem (se inlägg 2 nedan), vilket kan ses som ett ethos-ingivande argument för att ge sig själva trovärdighet som aktörer och visa hur reportrar världen över vill

arbeta med dem. Det kan även tänkas vara ett sätt att attrahera fler samarbetspartners inom traditionella medier. Med andra ord går det att tyda en tydlig strategi i nätverkandet med traditionella nyheter och journalister i syfte att driva opinion.

Cameron Kasky @cameron_kasky · 15 feb.

@MorningEdition I'm an angry, scared, frustrated, and somewhat hopeful survivor of the shooting in Parkland, FL. Can I get in contact with you?

Översätt tweet

Inlägg 1

David Hogg @davidhogg111 · 17 feb.

Thank you to all the incredible reporters from around the world and United States that I worked with today you have one of the most important jobs of any functioning democracy, keeping the public educated, because without that there is no democracy.

Översätt tweet

Inlägg 2

4.1.2 Ungdomarna sätter sitt budskap på dagordningen

Då ungdomarna talar om striktare vapenlagar i samband med de tidiga intervjuer de medverkar i blir det oundvikligt för medier att inte rapportera om denna vinkel. Narrativet i de traditionella mediernas rapportering kom att skiftas från att endast rapportera om själva skjutningen till att även rapportera om ungdomarnas budskap om striktare vapenlagar som därmed hamnade högt på det McCombs (2006) kallar dagordningen. Hogg syns i rapporteringen redan dagen efter skjutningen där han i en intervju om skjutningen påtalar sitt budskap med direkt tilltal till publiken. CNN skriver: "Student David Hogg who survived school shooting looks directly in camera, sends message to Trump and lawmakers: 'Please, take action. Ideas are great... But what's more important is actual action... saving thousands of children's lives. Please, take action'" (Philips, 2018, 15 februari). Parkland-ungdomarna var inte längre endast överlevande vittnen, de var även en stark röst i vapenlagsdebatten, vilket CNN:s rubrik vittnar om: "Parkland school shooting survivors give voice to a nation's outrage" (Andone, 2018, 16 februari). De benämns även som "förespråkare" för striktare vapenlagar och för en tryggare värld i Washington Post (Kennedy & Dearen, 2018, 16 februari), vilket kan tolkas som att ungdomarna ges legitimitet

och en central roll i debatten. Att ungdomarna snabbt erhåller makt tydliggörs här då ungdomarna lyckas få medierna att skriva om rörelsens budskap i ett tidigt stadiet då inga faktiska förändringar på en politisk nivå hunnit ske.

Ungdomarnas största genombrott dittills sker lördagen den 17 februari vid en lokal anti-vapendemonstration då Gonzalez håller ett känslomässigt tal inför nyhetspressen där stark kritik riktas mot politiker och deras involvering med NRA. Talet filmades och kom genast att cirkulera i det hybrida mediasystemet då det blev viralt på sociala medier samt omskrivet i traditionella medier (Horton, 2018, 18 februari). I traditionella medier citeras delar av talet frekvent för att redogöra för ungdomarnas åsikter. Detta visar på att Gonzalez tal hade högt nyhetsvärde och fungerade som ett facit för Never Again-rörelsens ståndpunkter. Följaktligen spreds rörelsens budskap till en stor publik, vilket gjorde att rörelsens syfte hamnade på mediernas dagordning. Traditionella medier redogör även i text för talets känsla och visuella intryck från platsen, vilket understryker talets starka pathos. The Guardian skriver: "Teenager Emma Gonzalez delivered an impassioned speech, holding back tears and challenging the argument that something other than stricter gun laws could have prevented the attack." (Holpuch, 2018, 18 februari). Talet transkriberas även av CNN (se bilaga 2), vilket kan tolkas som att medierna såg nyhetsvärde i att publicera talet i sin fulla form.

CNN:s transkribering av Gonzalez tal vittnar om flera motståndsstrategier, hög stilnivå samt argument innehållande ethos, logos och pathos. Talet genomsyras även av vad Mral (2014) kallar en offensiv retorik då Gonzalez framför hård kritik till politiker och NRA. Ungdomarnas initiala ethos och retoriska status var vid tillfället relativt låg då barn ofta inte har en given plats i nationella politiska debatter. Mral (2014) talar om hur retoriska motståndsstrategier kan användas för att öka sin status, bland annat genom att utföra symbolhandling och hävda sin rätt mot dominerande makter. Demonstrationen som talet hölls vid kan ses som en symbolhandling. I talet hävdar Gonzalez även sin rätt mot dominerande makter upprepade gånger. Ett exempel är då hon säger att president Trumps icke-agerande resulterar i att folk dör och att han därmed ser folket som värdelösa, vilket kan ses som ett sätt att väcka känslor hos publiken och därmed stärka pathos. Detta exemplifieras genom en *liknelse*, alltså en jämförelse (Karlberg & Mral, 1998), genom att jämföra den summa pengar Trump tog emot från NRA under sin valkampanj med vapenvåldets offer:

Thirty million dollars. And divided by the number of gunshot victims in the United States in the one and one-half months in 2018 alone, that comes out to being \$5,800. Is that how much these people are worth to you, Trump? If you don't do anything to prevent this from continuing to occur, that number of gunshot victims will go up and the number that they are worth will go down. And we will be worthless to you. (CNN Staff, 2018, 17 februari)

Genom att argumentera mot makthavare på ett välformulerat och förminska sätt stärks hennes ethos: "To every politician who is taking donations from the NRA, shame on you" (CNN Staff, 2018, 17 februari). Vidare argumenterar Gonzalez även med logos-argument genom att först påvisa att fler människor kommer dö om ingen börjar agera för att motverka skolskjutningarna och sedan varna om att ungdomarna har fått nog, att de inte kommer att ge sig i kampen för ett säkrare samhälle. I citaten erbjuds publiken även alternativa visioner om hur verkligheten hade kunnat se ut om vapenlagarna ändras, vilket också är en taktik inom motstånd retorik (Mral, 2014).

When we've had our say with the government -- and maybe the adults have gotten used to saying 'it is what it is,' but if us students have learned anything, it's that if you don't study, you will fail. And in this case if you actively do nothing, people continually end up dead, so it's time to start doing something. We are going to be the kids you read about in textbooks. (CNN Staff, 2018, 17 februari)

Gonzalez stärker sitt logos ytterligare genom logiska argument som pekar på att situationens fatala utfall kunde härledas till vapnens tillgänglighet, "He would not have harmed that many students with a knife" (CNN Staff, 2018, 17 februari). Hon jämför även USA:s statistik över dödliga skjutningar med andra länder som har striktare vapenlagar och påtalar att trots att vapen har förändrats genom historien har inte vapenlagarna förändrats nämnvärt.

Gonzalez håller en hög retorisk nivå genom att utnyttja retoriska stilmedel som *anaforer* och *epiforer*, alltså upprepningar av samma ord i början eller slutet av en sats (Karlberg & Mral, 1998). Ett exempel på detta är då Gonzalez, mot slutet av sitt tal, säger:

They say no laws could have prevented the hundreds of senseless tragedies that have occurred. We call BS. That us kids don't know what we're talking about, that we're too young to understand how the government works. We call BS. (CNN Staff, 2018, 17 februari)

Detta citat tyder även på en annan stilfigur, *klimax*. Klimax innebär en hopning som bygger upp till en topp (Karlberg & Mral, 1998). En generell slutsats som kan göras är att Gonzalez höjde den retoriska statusen för sig själv och den rörelse hon representerar genom att, i linje med Mrals (2014) teori, överträffa de förväntningar som fanns i den retoriska situationen med ett tal av hög retorisk kvalitet. Det går att argumentera för att den kommunikation som ungdomarna för i många fall genererar ett högt nyhetsvärde, vilket Strömbäck (2009) menar leder till en hög placering på de traditionella mediernas dagordning.

4.1.3 Ungdomarna får tillväxt på Twitter

Vid det här laget är både Parkland-ungdomarna och Never Again-rörelsen etablerade namn i traditionella medier, nationellt som internationellt, vilket genererar tillväxt för dem på sociala medier som blir en fördel i opinionsbildningen. Genom kommunikation via deras egna sociala kanaler och traditionella mediers rapportering kom rörelsen in i en ny fas där ungdomarna blir en central aktör i vapenlagsdebatten.

Empirin visar att samtliga Twitter-konton i tidigt skede får många följare. Twitter har ett system där konton som tycks vara av allmänintresse inom ett specifikt område blir verifierade genom att få ett blått emblem vid sitt Twitter-namn ("About verified accounts", 2018). Alla ungdomar vars flöden vi studerat har denna utmärkelse. Detta ger fördelar i den sociala medielogiken popularity då ett stort antal följare på Twitter ökar ens möjlighet till inflytande (van Dijk & Poell, 2013). Ungdomarnas tillväxt på Twitter gör att aktivismen får ett digitalt fäste och kan utnyttja plattformens programmability. Twitter har listor över de mest nämnda hashtagarna för dagen som visas för samtliga användare via en lista som kallas "Trender" ("Twitter trends FAQs", 2018), vilket visar på rådande diskussioner på Twitter. Ungdomarna uttrycker att de vill få sina hashtaggar att synas på dessa listor (se inlägg 3 nedan) och gläds när det sker (se inlägg 4 nedan). Det kan därmed tolkas som ett mål i deras strategi för att sprida rörelsen online. Mer specifikt handlar

denna strategi om att generera popularity genom att påverka plattformens algoritmer men även connectivity då syftet är att sammankoppla användare med ett specifikt innehåll. Detta görs genom att styra rörelsen till att kommunicera på ett enhetligt sätt genom att använda samma hashtag.

Inlägg 3

Inlägg 4

Empirin visar genomgående hur ungdomarna strategiskt använder sina Twitter-konton för att sprida budskap och information om rörelsen till sina följare, vilket gör att de inte endast behöver förlita sig på traditionella medier för att få ut sitt budskap. Emellertid erhåller online-kommunikation en risk för att skapa ekokammare där budskapet endast når de som vill ta del av budskapet men inte de som bör ta del av budskapet enligt sändarens intention (Kirolos, 2012). Därför spelar traditionella medier fortfarande en viktig roll i att få ut budskapet bortom ungdomarnas egna följare. Genom att försöka utnyttja Twitters programmability och popularity gör ungdomarna sin digitala aktivism lättillgänglig för traditionella medier som därmed kan rapportera om den aktivitet som sker på Twitter. Sambandet mellan popularity och traditionella medier ligger i att popularity på sociala medier indikerar vad allmänheten är intresserade av (van Dijk & Poell, 2013) och därmed vill ha nyheter om (Strömbäck, 2009).

En unik faktor i Parkland-ungdomarnas aktivism är det faktum att de *lyckas hålla vapenlagsdebatten relevant* för traditionella medier mycket längre än vanligt

då diskussionen ofta avtar fort (Troise & Olson, 2018, 24 februari). En av anledningarna till detta är att både ungdomar och medier tar till vara på det hybrida mediesystemet för att från ungdomarnas perspektiv fortsätta driva opinion och från mediernas perspektiv rapportera om nyheter som engagerar många och efterfrågas. Denna synergieffekt blir tydlig då CNN, 17 februari, samma dag som Gonzalez håller sitt omskrivna tal, meddelar att de i syfte att underlätta den debatt som initierats av Parkland-ungdomarna ska anordna en livesänd debatt den 21 februari mellan skjutningens drabbade och representanter från politiken och NRA. Den livesända debatten gynnar både CNN som bygger upp en händelse med högt nyhetsvärde och Parkland-ungdomarna som får en plattform att inrätta sig på som erkänd aktör i vapenlagsdebatten och håller sig relevanta i medierna längre.

4.1.4 Summering

Analysen tyder på ett strategiskt handlande av ungdomarna där de beaktar mediernas viktiga roll i den opinionsbildande processen och därmed lägger vikt vid att nätverka med journalister för att få sitt budskap på de traditionella mediernas dagordning genom aktioner med högt nyhetsvärde. Det gör att ungdomarna etableras som erkända aktörer i vapenlagsdebatten. Utifrån detta utvidgas rörelsens mediala nätverk genom sociala medier som erbjuder en ofiltrerad kanal som ger *utrymme för samskapande kommunikation*. Slutligen pekar fynden på att både nya och traditionella medier i slutändan har ett utbyte av varandra och utnyttjar det hybrida mediesystemet för att generera fler nyheter, vilket gynnar båda parter. Ungdomarnas agerande, att samarbeta och skapa ett utbyte med de traditionella medierna, kan ses som relativt unikt för en aktivist-rörelse. Tidigare forskning (se t.ex. Penney & Dadas, 2014) visar att digital aktivism ofta syftar till att skapa en alternativ källa för nyheter, men i detta fall ses traditionella medier istället som allierad aktör i syfte att påverka samhället.

4.2 Åberopa demokratiskt ansvar

En strategi som identifierats i Parkland-ungdomarnas kommunikation är hur de åberopar demokratiskt ansvar hos politikerna, medborgarna samt sig själva som nästa generations valdeltagare. De strategier som tas upp i följande del handlar främst om hur ungdomarna anspelar på demokrati i sin kommunikation. Ungdomarna svarar

politikerna och uppmanar dem till handling, där kommunikationen tyder på ett ifrågasättande av politikernas agerande. Vidare pressas politikerna ytterligare då ungdomarna understryker sin kommande rösträtt inför nästa val. Slutligen uppmanas även allmänheten till handling då ungdomarna ger exempel på hur medborgare kan göra sina röster hörda. Avsnittet genomsyras av ett budskap om att ungdomarna har fått nog och att politiken inte kan fortsätta som den gör.

4.2.1 Uppmaningar och svar till politiker

Som tidigare nämnts har flertalet mass- och skolskjutningar skett i USA under de senaste åren. Därför är det mindre förvånande att det existerar ett vanligt förekommande sätt gällande politikernas kommunikation i samband med massskjutningar. Politiker tenderar att säga att de följande dagarna efter en skjutning är tid för att sörja och därmed fel tid för politisk diskussion. Detta mönster tycks även Parkland-ungdomarna ha identifierat i kontexten då ungdomarna svarar politiker, i traditionella och nya medier, med att säga att de denna gång vill ha förändringar istället för omtankar och beklaganden. The Guardian skriver om Parkland-ungdomarna: "Amid the ritual cycle of despair of congressional inaction on gun violence, these powerful young voices have increased the pressure on politicians only offering 'thoughts and prayers'." (Holpuch, 2018, 18 februari). Samtliga av de studerade nyhetskällorna rapporterar om ungdomarna som tonsättande i debatten och om deras uppmaningar till politiker att göra något åt vapenlagarna, vilket även samtliga medier menar är något utstickande jämfört med hur debatterna vanligen ser ut.

The pleas for action from Parkland, Fla., struck a sharp contrast with the almost nonexistent debate on Capitol Hill over preventing gun violence. Calls to ban the semiautomatic weapon used by the shooter were considered a non-starter in a Republican Congress where lawmakers are heavily influenced by the National Rifle Association. (Viebeck, 2018, 16 februari)

Mral (2014) menar att en förutsättning för att utöva motståndstrategier, utöver yttrandefrihet, är en retorisk situation som bland annat innefattar en situation som kan ändras. Den retoriska situationen är det sammanhang där kommunikationen äger rum som ofta präglas av skrivna eller oskrivna regler (Karlberg & Mral, 1998). Parkland-ungdomarnas strategi att uppmana politiker till handling kan således ses

som en motståndsstrategi där de går emot den retoriska situationen och skapar nya överenskommelser för kommunikationen i det givna sammanhanget. Parkland-ungdomarnas *tajming*, att de uttalar sig redan samma dag som skjutningen, är en annan viktig aspekt i den retoriska situationen som visar att de bryter situationens mönster.

Ungdomarnas kommunikation till politikerna visar hur de, i likhet med struktureringsteorin (Giddens, 1984), utmanar de rådande strukturerna i det amerikanska samhället där det finns normer för hur politiker och medborgare bör bete sig efter en skolskjutning. När ungdomarna ifrågasätter rådande diskurser och bryter implicita regler (se inlägg 5 nedan) utmanar de samhällets strukturer. I egenskap av överlevande offer får ungdomarna ethos i debatten, vilket blir ett starkt argument till varför den bör föras och gör det svårt för oppositionen att föra samma argument som de brukar. Parkland-ungdomarnas närhet till situationen kan ses som en resurs de utnyttjar i sin kommunikation.

Sarah Chadwick @Sarahchadwickk · 16 feb.

To the politicians saying this isn't about guns, and that we shouldn't be discussing this rn:

We were literally being shot at while trying to gain an education. So this is about guns. You weren't in the school while this was happening. We were, and we're demanding change.

 Översätt tweet

 1,4 tn 35 tn 132 tn

Inlägg 5

Parkland-ungdomarna använder alltså även sina Twitter-konton för att uppmana och svara politiker. Ett exempel är då S. Chadwick svarar på Trumps tweet som rikas mot dem (se inlägg 6 nedan). Tweeten togs senare bort men hann bli omtalad i traditionella medier och viral då den retweetades mer än 170 000 gånger, vilket gjorde S. Chadwick till en stark talesperson för rörelsen. Ett liknande exempel är då Hogg twittrar direkt till lokala politiker, USA:s talman och president och ber dem skrida till handling för att rädda barns liv (se inlägg 7 nedan). Det gemensamma i tweetsen är att de undanber omtankar och presenterar alternativa lösningar. Dock skiljer sig tweetsen åt i hur de argumenterar. S. Chadwicks tweet innehåller främst pathos, vilket syftar till att känslomässigt beröra mottagaren (Karlberg & Mral, 1998). Att det var hennes vänner och lärare som blev skjutna blir ett argument

som visar på hennes närhet till händelsen och trovärdighet i debatten. Hogs argument använder mer logos. Trots att han inte använder fakta så framställs argumentet på ett övertygande sätt med en lösning och vad den skulle innebära. Vidare har Hogg en högre stilnivå i sin tweet än S. Chadwick, där den senares är mer talspråklig och upprorisk. Deras respektive framförande pekar på två centrala strategier i ungdomarnas övergripande kommunikation, att *betona sin närhet till händelsen* och *försöka vinna offentlighetens förtroende för dem som politikernas motståndare*, vilket förklaras närmare nedan.

sarah
@chaddiedabaddie

Follow

I don't want your condolences you fucking price of shit, my friends and teachers were shot. Multiple of my fellow classmates are dead. Do something instead of sending prayers. Prayers won't fix this. But Gun control will prevent it from happening again.

Donald J. Trump @realDonaldTrump

My prayers and condolences to the families of the victims of the terrible Florida shooting. No child, teacher or anyone else should ever feel unsafe in an American school.

5:42 PM - 14 Feb 2018

171,124 Retweets 411,200 Likes

Inlägg 6

David Hogg @davidhogg111 · 16 feb.

@POTUS @SpeakerRyan @marcorubio @SenBillNelson do not let this be another school shooting. I thank you for your condolences but action has to be taken or events like this can and sadly will happen again. Get legislation done, work together and you'll save thousands of children.

Översätt tweet

14 62 177

Inlägg 7

Då kommunikationen sker på Twitter blir det möjligt för Parkland-ungdomarna att skriva direkt till politikerna på en öppen arena där alla som följer ungdomarna exponeras för tweetsen. Den avsedda publiken i ungdomarnas kommunikation är

alltså inte bara politikerna som tweetsen är riktade till utan även alla följare och allmänheten vars opinion man vill försöka påverka. Trots att publiken ofta sätter villkor för kommunikationens innehåll (Karlberg & Mral, 1998) har Parkland-ungdomarna ett indirekt *tolkningsföreträde* i den retoriska situationen då de bevittnat och genomlidit händelsen och således är närmast sörjande, vilket ger dem frihet att sätta agendan för vad man bör tala om. De utnyttjar närheten i sin kommunikation för att legitimera sina röster mot de dominerande makterna i samhället. Vidare sätter ungdomarna press på politikerna genom att öppet tilltala dem på en plattform där deras respons eller icke-respons *åskådliggörs för en stor publik* i och med ungdomarnas popularitet på Twitter, som växt genom sociala medielogiken popularity. Då deras meddelande retweetas ökar pressen på politikerna ytterligare och publikens förväntningar på svar blir större. Plattformens logiker gör att politikerna blir mer ömtåliga då alla som vill kan iaktta hur de väljer att respondera. Ungdomarna vinner både förtroende och makt i opinionsbildningen genom att försvara sin rätt mot dominerande makter samt föreslå alternativa lösningar. Detta visar återigen hur de använder motståndsstrategier i sin kommunikation.

En annan strategi som används av Parkland-ungdomarna är hur de betonar individens rätt att leva. Ett sådant argument används vid debatten i Tallahassee, dit ungdomar från rörelsen åker för att tala med politiker och begära reform av vapenlagar. En ungdom menar att: ”The right to bear arms ... does not and never will overpower the individual's right to life, liberty and the pursuit of happiness. We cannot protect our guns before we protect our children.” (Willingham, 2018, 21 februari). Argumentet har tydlig koppling till ett av de tre demokratiska grundkrav Petersson (2013) nämner, nämligen rättsstaten. Rättsstaten utgörs av de lagar som reglerar samhället och ser till att alla behandlas lika inför lagen, vilket innebär att rättsstaten vänder sig mot maktmissbruk, godtycklighet och oförutsägbarhet samt ser till att människors fri- och rättigheter beskyddas (ibid.). På liknande sätt menar ungdomarna att friheten att bära vapen inte kan försvaras före människoliv och argumenterar för att människors, i synnerhet barns, rätt att leva tas ifrån dem. Det kan även ses som ett försök av ungdomarna att rikta kritik mot politikerna som inte uppfyller de demokratiska värdena och därmed påverka vilka beslut som tas på politisk nivå.

Ytterligare en strategi som identifierats i Parkland-ungdomarnas tilltal till politiker är hur de *betonar att de är barn* i kontrast till att politikerna är vuxna. När

ungdomarna får frågan av traditionella medier om vilka handlingar som krävs så uppmanar de politikerna, ”de vuxna”, till handling. Därmed får politikerna ett krav från ”barnen” att ta sitt ansvar. Hogg citeras I Washington Post:

”We can say, 'Yes, we're going to do all these things. Thoughts and prayers,’” Hogg said. ”What we need more than that is action. Please, this is the 18th one this year. That's unacceptable. We're children. You guys are the adults. You need to take some action and play a role.”. (Phillips, 2018, 15 februari)

Strategin att kalla sig själva för barn, och inte unga vuxna, och politiker för vuxna kan liknas vid en *antites* som används för att framhäva en kontrast (Karlberg & Mral, 1998). Att kalla sig själva för barn blir således ett sätt för ungdomarna att visa vad de gör, i kontrast till vad de vuxna inte gör.

Att Parkland-ungdomarna får medhåll i sina åsikter skulle kunna ses som en början på en *strukturell förändring i vapenlagsdebatten*. Deras inlägg på Twitter retweetas och får många gillningar, vilket gör att deras popularitet på plattformen växer. Traditionella medier skriver att Parkland-ungdomarnas röster börjar få makt och att de påverkar vad debatten ska handla om. Även politikerna själva ser ungdomarnas kommunikation som en vändpunkt. Bill Nelson, demokratisk senator i Florida, säger om Parkland-ungdomarna: ”The fact that they are speaking up as boldly as they are, maybe that's the turning point. You haven't heard students speak up one after another after another after witnessing such carnage and speaking out with such conviction.” (Washington Post, 2018, 16 februari).

4.2.2 Politikerna ifrågasätts

Parkland-ungdomarnas kommunikation till och om politikerna förändras efterhand, där kritiken som riktas mot politikerna blir mer explicit än tidigare. Hogg delar en artikel som nämner att Trump golfar i Florida samtidigt som offren begravs i närheten (se inlägg 8 nedan). Artikeln, tillsammans med Hoggs text, blir argument för att presidenten inte gör något åt situationen och stärker således argumentets logos. Att Trump väljer golf över ”barns blod” blir en kraftfull *metafor*, där något beskrivs med ett bildligt uttryck (Karlberg & Mral, 1998), vilket kan tolkas som att Trump inte har empati och är inhuman. Tweetet innehåller även starkt pathos-appell där Hoggs egna känslor är framträdande i hans ordval. Han verkar även vilja väcka

känslor hos publiken då han talar om "vår framtid" för att stärka deras anknytning till budskapet. Trots att Hogs tweet är riktad till Trump kan hans kritik med anspelning på barns blod ses som ett försök att göra publiken upprörd och samtidigt väcka deras engagemang genom att understryka att vi måste skrida till handling då Trump inte gör det.

David Hogg @davidhogg111 · 19 feb.

This is atrocious, golf over children's blood?!?! What does that say about our future. You are either for or against the children and right now your against them. This is why we must take action because these politicians won't.

[@realDonaldTrump](#)

Översätt tweet

Trump returns to golf course while shooting victim is buried nearby

Trump gave up golf for just two days out of

shareblue.com

1,7 tn 8,7 tn 17 tn

Inlägg 8

Stilfiguren *sarkasm*, det vill säga hånfull ironi, och *satir*, en förlöjligande framställning (Karlberg & Mral, 1998), används i Parkland-ungdomarnas tweets om politikerna där kritiken förmedlas på ett underfundigt och underhållande sätt. Mral (2014) menar att motståndsstrategier ofta är intelligenta och använder humor. S. Chadwicks tweet visar kritik mot politiker, såsom senatören Marco Rubio som mottagit pengar från NRA (se inlägg 9 nedan). Politiker och presidenten förminskas öppet på Twitter, vilket får stor spridning genom retweets och gillningar på plattformen. Kaskys tweet handlar om Trumps icke-agerande i situationen och anspelar på kritik som tidigare riktats mot presidenten (se inlägg 10 nedan). Genom att an-

vända en antites visar Kasky att rörelsen är redo att agera, till skillnad från presidenten. Denna kommunikation blir ett sätt för ungdomarna att gestalta politikerna i sämre dager och få med allmänheten gällande samma åsikt, vilket kan liknas vid gestaltningsteorin som Strömbäck (2009) nämner. Trots att Strömbäck (2009) i sin teori utgår från att det är medier som framställer verkligheten på ett sätt som påverkar medborgarnas uppfattning om den, kan ungdomarna, som har en stor följarskara på sina respektive Twitter-konton, använda samma teknik för att påverka.

Sarah Chadwick @Sarahchadwickk · 23 feb.

We should change the names of AR-15s to “Marco Rubio” because they are so easy to buy.

Översätt tweet

4,4 tn 80 tn 293 tn

Inlägg 9

Cameron Kasky @cameron_kasky · 18 feb.

He’s busy with golf and beautiful expensive ladies of the night. We’re ready to talk, though. We’d love to see him help us.

Zainey @ZaineyDog

Svar till @cameron_kasky

Does @realDonaldTrump know who you are? Have any of the students been able to get a meeting w/him? I'd love to see a sit down with the survivors and the Dotard In Chief.

That shitballmancowfucktard needs to meet the ppl who are going to...

Översätt tweet

24 101 482

Inlägg 10

4.2.3 Press från nästa generations valdeltagare

Ännu en utveckling i Parkland-ungdomarnas kommunikativa strategier till politikerna går att identifiera i empirin. Ungdomarna börjar nämna att de ser fram emot ”midterms” (se inlägg 11 nedan), vilket är mellanårsvalet som hålls då presidentens avverkat halva sin mandatperiod. Vid mellanårsvalet kan de röstberättigade bekräfta eller döma ut presidentens handlingar genom att återvälja eller rösta ut medlemmar av partiet från deras positioner (Duncan & Goddard, 2005). Att ungdomarna talar om mellanårsvalet kan ses som *en strategi där de varnar politiker* om

att de inte accepterar deras nuvarande politik, vilket förstärks ytterligare med hashtaggen #VOTETHEMOUT (se inlägg 12 nedan) som uppmuntrar allmänheten att rösta ut politikerna. Hashtaggen anspelar på den demokratiska principen att folket avgör hur samhället ska styras, till exempel genom val (Pettersson, 2013). Att ungdomarna nämner sin rösträtt blir ytterligare ett exempel på motstånd retorik då de försvarar sin demokratiska rätt mot dominerande och styrande makter. Strategin att tilltala politiker direkt i en offentlig arena fortsätter men nu dras kommunikationen till sin spets då Hogg använder *hyperboler* i sin kommunikation för att förstärka att *miljoner* barns liv står på spel. Hyperbol används som en överdrift för att förstärka något (Karlberg & Mral, 1998). Tweetsen genomsyras av en besvikelse på politikerna som inte gör något åt situationen, vilket kan ses som ett logos-argument då det framställs som en övertygande verklighetsbild (Karlberg & Mral, 1998). Vidare fortsätter ungdomarna rikta kritik mot politikerna och förstärker således den bild av politikerna de vill förmedla.

David Hogg @davidhogg111 · 17 feb.

While at school trying to make the world a better place? @POTUS @SpeakerRyan @VP HOW MANY MORE CHILDREN will have to die before you take action and put aside politics for the lives of millions of children? I'm looking forward to midterms because at this point that's the only way

Översätt tweet

84 1,1 tn 4,3 tn

Inlägg 11

Emma González @Emma4Change · 21 feb.

#VOTETHEMOUT 🙏🙏🙏

David Hogg @davidhogg111

You can't stop us you never will and you never can we have the strength and grit to last far longer than these politicians will that's for damn sure #midtermsAreComing #NeverAgain

194 1,7 tn 8,4 tn

Inlägg 12

Besvikelsen på politikerna blir ännu större då representanter i Florida röstar ner ett förslag om att debattera vapenförbud (Washington Post, 2018, 21 februari). Detta leder till upprörda reaktioner hos Parkland-ungdomarna och en vidare betoning på

mellanårsvalet (se inlägg 13 nedan). Besvikelse på politikerna och deras handlingar, eller snarare icke-handlingar, omskrivs även i traditionella medier där Kasky säger:

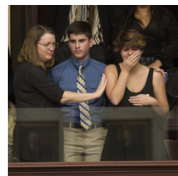
”I want to think there’s some greater power in government that for some reason wants this to stop, but the truth of the matter is the only power comes from us.” Kasky points out that he and his classmates will be old enough to vote in the 2020 presidential election, and he will use the time until then pressing for gun reform. (Luscombe, 2018, 24 februari)

Att ungdomarna är besvikna och uttrycker en cynism kring den politiska regeringen kan bero på de strukturer som länge präglat det amerikanska samhället där debatter om vapenlagar i samband med masskjutningar har dött ut bara dagar efter de uppkommit. Ungdomarna utmanar strukturerna med en offensiv strategi och verkar ha kommit till en insikt där de förstår att om de inte bryter mönstret som tenderar att präglade debatten kommer inget att ske, vilket leder till att de tar ett medvetet val om att *agera i motsats till strukturerna*. Studenternas agerande kan ses som att de tar roller som reflexiva aktörer, vilket Giddens (1984) beskriver, som har förmågan att påverka samhällets strukturer genom sin kapacitet och insiktsförmåga. Insikten att strukturerna inte förändras av sig själva och att ungdomarna måste agera för att nå förändring verkar Gonzalez nå: ”‘We don’t want these people in charge of us any more. We have to be the politicians in this instance,’ Gonzalez said in an interview with People. ‘We have to be the people calling for change, demanding change.’” (Luscombe, 2018, 24 februari).

Emma González @Emma4Change · 20 feb.

How could they do that to us ? Are you Kidding me ??? #NeverAgain We are not forgetting this come Midterm Elections - the Anger that I feel right now is indescribable

Alejandro Alvarez @aletweetsnews

.@AP photo of Parkland students watching as the Florida House rejected another attempt at banning assault rifles.

Översätt tweet

4,1 tn 26 tn 80 tn

Inlägg 13

4.2.4 Ta ditt demokratiska ansvar!

Slutligen synliggörs en strategi där Parkland-ungdomarna *uppmanar allmänheten* att ta sitt demokratiska ansvar. Då ungdomarna är framträdande i Never Again-rörelsen blir de också drivande för vilka handlingar som bör tas. I samtliga Twitter-konton ges exempel på vad individer kan bidra med och hur de kan höja sina röster mot politikerna. Webbens primära inneboende egenskaper, som Earl och Kimport (2011) talar om, utnyttjas i Parkland-ungdomarnas aktivism då människor kan engagera sig oberoende av tid och rum och kostnadseffektivt. S. Chadwick använder samma retorik till allmänheten som används mot politikerna där omtankar undanbedes och handling uppmanas (se inlägg 14 nedan). Hennes tweet visar att de har fått nog av skolskjutningar och att denna gång måste vara den sista men för att det ska ske krävs en förändring hos politikerna. Det skapas således en *känsla av att agerandet bör ske nu*. Vidare använder ungdomarna både aktiviteter online och offline, vilket flera författare menar ofta integreras i sociala rörelser (se avsnitt 2.1.2). Ett exempel på en offline-aktivitet är ”March for Our Lives”, demonstrationer som ungdomarna utlyser i syfte att belysa och visa stöd för vapenlagsdebatten, där den huvudsakliga demonstrationen sker i Washington DC den 24 mars med mindre demonstrationer runt om i världen. Kasky förklarar hur allmänheten kan engagera sig i demonstrationerna (se inlägg 15 nedan). Han avslutar tweeten med att uttrycka sin stolthet över alla engagerade och uppmanar folk att tro på varandra. Genom direktkommunikation till publiken kan Kaskys tweet ses som ethos-ingivande då han försöker förmedla en ”vi-känsla” och skapa samhörighet med sina följare för att deras förtroende för honom ska stärkas.

Sarah Chadwick @Sarahchadwickk · 16 feb.

I'm thankful for everyone's thoughts and condolences, but please take your anger and sorrowfulness and direct it towards congress and law makers. Please call, email, write, etc... to our lawmakers and beg them to make a change. What happened yesterday should never happen again.

 Översätt tweet

 196 2,4 tn 7,3 tn

Inlägg 14

Cameron Kasky @cameron_kasky · 21 feb.

Everybody that's reaching out to us about running your own march- take it in to your own hands like these awesome people.

So many cities are already organizing their own.

I'm so proud of everyone everywhere. Lets keep believing in each other.

[#MarchForOurLives](#) [#NEVERAGAIN](#)

Jonathan Cohn @CitizenCohn

Fascinating thread. It's full of responses from people who want to know how they can participate in the marches and -- here's the important part -- how they can register voters at the events. twitter.com/AMarch4OurLive...

 Översätt tweet

 34 337 1,6 tn

Inlägg 15

Att ungdomarna uppmanar allmänheten att skrida till handling blir ett sätt för dem att påminna om demokrati. Hogg menar i sin tweet att en utbildad demokrati är en trasig demokrati (se inlägg 16 nedan) och hans uppmaning till utbildning kan ses i relation till medborgarstyre, vilket är ett annat demokratiskt grundkrav. Medborgarstyre syftar till den folksuveränitetsprincip som är grundläggande för demokratin, det vill säga att folket är de som ytterst avgör hur den offentliga makten ska inrättas och användas (Petersson, 2014). Det innebär delvis att politiska processer och beslutstaganden måste ske på ett sätt som skapar förutsättningar för, och svarar till, medborgarnas inflytande och vilja, exempelvis genom val av representanter till den lagstiftande församlingen. Dock innebär det även ett krav på att medborgarna skapar sig en upplyst förståelse om det politiska läget för att kunna influera de beslut som tas på politisk nivå (ibid.), vilket Hogg trycker på i sin tweet. Ytterligare ett exempel på Parkland-ungdomarnas anspelning på medborgarnas demokratiska ansvar är då ungdomarna uppmanar allmänheten att rösta, registrera sig för att rösta samt rösta ut politiker som inte står på deras sida (se inlägg 17 nedan). Som tidigare nämnts röstade representanter i Florida ner förslag om att debattera vapenförbud, vilket Gonzalez återigen tar upp i sin tweet, denna gång tillsammans med en lista över vilka politiker som röstade vad. Då Gonzalez använder en lista från en annan Twitter-användare i sin tweet visar exemplet på den sociala medielogiken connectivity, där innehåll och användare interagerar och sammankopplas (van Dijk &

stöttar dem, Trump lyfter vissa förslag för striktare lagar samt bjuder in överlevande ungdomar från Parkland-skjutningen till Vita huset för att lyssna på vad de har att säga. Dock kan det ses som ett agerande från Trumps sida för att motbevisa den framställning som gjorts av honom, både via traditionella medier och Parkland-ungdomarna, som omänskliga och icke-empatisk.

4.3 Bygga legitimitet och trovärdighet

Flera strategier har identifierats i hur Parkland-ungdomarna skapar legitimitet och trovärdighet, dels för sig själva som individer, dels för rörelsen. De använder bland annat bekräftelse och medhåll från externa parter genom att publicera artiklar från olika nyhetskällor samt kända profilers tweets i sina egna kanaler. Då källorna talar positivt om dem och deras rörelse stärks ungdomarnas ethos och därmed deras roll i debatten. Vidare synliggör Parkland-ungdomarna sig själva och sitt arbete samt svarar på konspirationsteorier, vilket också bidrar till att stärka deras trovärdighet.

4.3.1 Medhåll från externa parter utnyttjas

Att Parkland-ungdomarna twittrar om nyhetsartiklar om sig själva och Never Again-rörelsen vittnar om en strategi där de utnyttjar Chadwicks (2013) hybrida mediesystem i sitt legitimitetsbyggande. Tidigare i analysen diskuterades hur traditionella medier söker sig till sociala medier för att finna material till sin nyhetsrapportering. Bevis för det omvända har funnits i Parkland-ungdomarnas kommunikation på sina respektive Twitter-konton då samtliga ungdomar delar artiklar från diverse nyhetskällor kring deras rörelse (se inlägg 18 och 19 nedan). Även om sociala medier möjliggör för ungdomarna att göra sina röster hörda utan inblandning av traditionella medier kan strategin att dela nyhetsartiklar om deras framgångar ses som ett sätt för dem att stärka sin ethos i debatten. Detta då traditionella medier representerar både en auktoritär källa och expertis som har stort förtroende hos allmänheten (Strömbäck, 2009). Inlägg 18 visar hur S. Chadwick retweetar en artikel från nyhetskanalen MSNBC och deras program "The Last Word" med citat från programledaren om att ett berg har flyttats tack vare Parkland-ungdomarna. Att använda *nyhetskällor som argument* för att de själva och Never Again-rörelsen har blivit en kraft att räkna med i vapenlagsdebatten blir ett sätt för ungdomarna att möta det retoriska problemet. Det retoriska problemet kan bemötas med retorik som

försvarar det budskap man försöker förmedla (Karlberg & Mral, 1998). Ungdomarnas användande av nyhetsartiklar som talar om deras framgångar i debatten kan ses både som logos-argument, där fakta används för att övertyga människor av annan uppfattning, och ethos-argument, där auktoritära källor stärker ungdomarnas legitimitet. Vidare visar S. Chadwicks retweet av Kaskys tweet, innehållande en nyhetsartikel om Gonzalez och hennes tal (inlägg 19), hur ungdomarna kommunicerar information om varandra och Never Again-rörelsen. Det kan ses som ett försök att påverka kommunikationsflödet och styra informationen som sprids på Twitter genom den sociala mediologiken programmability.

Inlägg 18

Inlägg 19

Ytterligare en strategi som identifieras i Parkland-ungdomarnas kommunikation är att de delar, retweetar och svarar på kända profilers tweets som uttrycker sitt stöd till dem. Oprah Winfrey nämner att hon stöttar rörelsen genom att donera pengar till den, precis som Amal och George Clooney (se inlägg 20 nedan). Dessutom liknar Winfrey ungdomarnas rörelse vid den sociala rörelsen Freedom Riders från 1960-talet. Renberg (2007) menar att användandet av kunskap och referenser till auktoriteter är exempel på ethos-markörer. Winfreys referens till Freedom Riders, som fick stor påverkan i samhället, kan därför ses som en ethos-markör som nyttjas av Parkland-ungdomarna för att stärka Never Again-rörelsens status och roll i debatten. Kasky svarar på Jim Carreys tweet och tackar honom för hans stöd (se inlägg 21 nedan). Carreys tweet innehåller syrlig kritik mot president Trump och avslutas med att uttrycka stöd till Kasky och använda Never Again-rörelsens hashtag. Trots att ungdomarnas popularitet på Twitter är hög, vilket syns genom deras höga följantal samt att de har blivit verifierade användare, spelar *celebriteternas popularitet roll i att stärka ungdomarnas legitimitet*. Ungdomarna utnyttjar således den sociala medielogiken popularity tillsammans med connectivity, det vill säga andras popularitet på plattformen för att sammankoppla deras innehåll till sina kanaler. Till traditionella medier säger ungdomarna att kändisarnas stöd blir bevis för hur stor deras rörelse är och vilken påverkan den kan ha samt: ”It feels empowering, knowing that our movement is so strong and that celebrities are backing us up.” (Luscombe, 2018, 22 februari). Ungdomarna twittrar även om politiker som stöttar deras rörelse (se inlägg 22 nedan). Gonzalez tweet innehållande demokraten Ted Deutschs tweet samt en bild på dem tillsammans visar hur ungdomarna knyter kontakter med politiker som stöttar dem i sakfrågan. Hennes tweet kan tolkas som ett sätt att visa publiken att det finns förnuftiga politiker som förstått vad som måste göras för att förändringar ska ske.

Sarah Chadwick ✓ @Sarahchadwickk · 20 feb.

HOLY- I LOVE YOU OPRAH

Oprah Winfrey ✓ @Oprah

George and Amal, I couldn't agree with you more. I am joining forces with you and will match your \$500,000 donation to 'March For Our Lives.' These inspiring young people remind me of the Freedom Riders of the 60s who also said we've had ENOUGH and our voices will be heard.

Översätt tweet

70 1,1 tn 8,5 tn

Inlägg 20

Cameron Kasky ✓

@cameron_kasky

Följ

Thank you. I promise we will bring eternal sunshine to the minds of millions sending their kids to school in the morning.

#MarchForOurLives 🧑🧑🧑 #NeverAgain

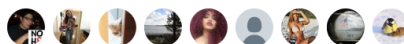
Jim Carrey ✓ @JimCarrey

It's President's Day and Chief Little Hands has been busy tweeting from his golf resort, a chip shot away from the latest bloody school shooting. He was hoping to play a few holes while grieving families are busy digging them. I support @cameron_kasky #neveragain

Översätt tweet

13:38 - 19 feb. 2018

807 Retweetar 3 703 gilla-markeringar

110 807 3,7 tn

Inlägg 21

Emma González ✓ @Emma4Change · 20 feb.

Baldies Get the Job Done 👍👍 #NeverAgain #RegisterToVote
#MarchForOurLives 🇺🇸

Rep. Ted Deutch ✓ @RepTedDeutch

The country knows you are a rock star @Emma4Change.
Thank you for helping to lead the charge to get the adults
to start acting like it. #MSDStrong #NeverAgain
#MarchForOurLives 🇺🇸 #StudentsDemandAction

🌐 Översätt tweet

💬 436 ↻ 3,7 tn ❤️ 23 tn ✉️

Inlägg 22

4.3.2 Individerna bakom rörelsen framhävs

Parkland-ungdomarnas kommunikation där de *uppdaterar sina följare om vad de gör*, att de organiserar rörelsen, träffar politiker och sitter i viktiga telefonsamtal och intervjuer (se inlägg 23 nedan), är en annan strategi som identifierats. Denna strategi syftar främst till att bygga upp ett starkt pathos-appell genom att väcka känslor hos sin publik. Att ungdomarna arbetar hårt och brinner för rörelsen kommunicerar de både i sina egna kanaler och genom traditionella medier. Ungdomarna visar upp sig själva och vad de gör bakom kulisserna, vilket kan vara en strategi för att både visa hur hårt de arbetar för förändring, till skillnad från politikerna, samt skapa en mer personlig relation till sina följare på Twitter. Att strategin till viss mån lyckas tyder deras höga följantaral på då samtliga ungdomar har fler följare på Twitter än vad Never Again-rörelsens konto har. En anledning till detta kan vara att ungdomarna, som har egenupplevda historier från händelsen, har enklare tillgång till de olika argumentationsmedlen. Det vittnar om en kritik Kirolos (2012) riktar mot Twitter-användande i samband med sociala rörelser. Hon menar att det ofta uppstår mikro-kändisar som blir representanter för rörelsen, därmed skapas en hierarki. Dock kan ungdomarnas transparenta kommunikation och frekventa uppdateringar om vad de själva och andra aktivister inom rörelsen gör på daglig basis tolkas som ett försök att minska avståndet mellan dem som representanter för rörelsen och övriga medlemmar.

Inlägg 23

Strategin om att de är barn som går i skolan återkommer i deras kommunikation och denna gång i kontrast till vad de gör nu, det vill säga organiserar en nationell, och till viss mån global, rörelse (se inlägg 24 nedan). I tweeten framhäver Kasky att de är skolelever som inte borde agera vuxna. Kasky svarar NRA och en annan användare på Twitter där han säger att han ibland önskar att han kunde återgå till att vara barn igen. Kaskys referens till vad han gjorde innan händelsen ägde rum kan ses som ett *exemplum*, vilket kan används för att konkretisera eller bevisa något (Karlberg & Mral, 1998). Genom att tala om dessa ytterligheter, där han ena dagen var en skolelev och nu är en drivande aktör i aktivismen, försöker han skapa trovärdighet till deras hårda arbete samt väcka känslor hos publiken.

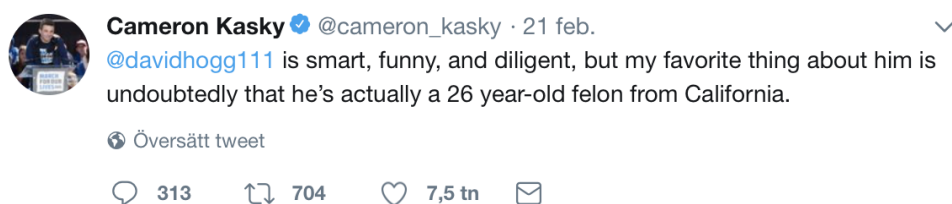

Inlägg 24

Parkland-ungdomarna bygger även legitimitet och trovärdighet genom att svara på konspirationsteorier som uppstår. Washington Post skriver: "An aide to a Florida legislator was fired Tuesday after claiming two survivors of a Florida high school shooting who spoke to CNN were not students, but instead 'actors that travel to various crisis when they happen.'" (Eltagouri, 2018, 21 februari). Att rykten florerar om att ungdomarna är skådespelare skulle kunna skada deras legitimitet och trovärdighet. Dock visar deras svar på Twitter hur de använder *situationsanpassad kommunikation* och agerar reaktivt på konspirationerna. S. Chadwicks tweet (se inlägg 25 nedan), som är ett tydligt logos-argument då det innehåller bevis, är inte bara ett sätt att stärka sin trovärdighet utan även ett sätt förlöjliga de motståndare som tror att ungdomarna är skådespelare och därmed förminska motståndarnas legitimitet. Vidare används humor, vilket Mral (2014) nämner som medel för att vinna makt vid motståndsretorik. Kaskys tweet (se inlägg 26 nedan) är både humoristisk och fyndigt samt driver med anklagelserna riktade mot Hogg.

Inlägg 25

4.3.3 Summering

Sammanfattningsvis kan Parkland-ungdomarnas strategi att nyttja tredje parter medhåll ses som ett strategiskt sätt att visa att de inte är ensamma i sin tro på och kamp för striktare vapenlagar. Tidningsartiklarna blir bevis som Parkland-ungdomarna använder i sin kommunikation på Twitter för att bygga trovärdighet då det visar att rörelsen fått nyhetsvärde, både globalt och nationellt, och att den inte sker i en ekokammare där ungdomarna endast får stöd av likasinnade. Det visar även celebriteternas medhåll och donationer på, där deras popularitet nyttjas av Parkland-ungdomarna för att stärka sin egen legitimitet. Vidare visar ungdomarna upp sig själva och det arbete de utför, vilket identifierats som en strategi för att skapa en mer personlig anknytning till publiken. Slutligen svarar de på konspirationsteorier som uppstått om dem med en situationsanpassad och reaktiv kommunikation. Genom att svara på ett humoristiskt sätt lyckas de vinna makt mot motståndarna som förlöjligas i ett öppet forum. Att det börjar spridas rykten om ungdomarna, för att skada deras trovärdighet och legitimitet, kan ses som ett bevis för att ungdomarna blivit starka röster i debatten som vissa vill tysta ner.

4.4 Utmåla NRA som gemensam fiende

Analysen visar att det effektiva resultatet av #BoycottNRA är en följd av den strategiska kommunikation som förs i upprinnelsen händelsen. Parkland-ungdomarnas kommunikation leder primärt till en stigmatisering av NRA som underbyggs av en retorik som övertygar och lockar anhängare till rörelsen. Detta, tillsammans med en strategiskt improviserad taktik på Twitter, leder till att tolv företag bryter sina samarbeten med NRA på mindre än 48 timmar efter påtryckningar av rörelsen som skapats efter Parkland-skjutningen (Milman, 2018, 24 februari).

4.4.1 Stigma kring NRA

Vad de tidigare avsnitten visar är att olika kommunikativa strategier och retoriska medel används av Parkland-ungdomarna för att skapa opinion för reformerade va-

penlagar och rikta kritik mot NRA. NRA har sedan början varit med i konversationen och målas upp som den mest hämmande faktorn i frågan om striktare vapenlagar. Det går således att urskilja ett mönster som syftar till att skapa ett stigma kring NRA för att minska deras inflytande i det amerikanska samhället. Ungdomarna uttrycker flertalet gånger sin strategi att skapa ett stigma kring organisationen och de som väljer att förknippas med den. Denna strategi synliggörs bland annat i The Guardian då Kasky säger: ”We’re making a badge of shame for anyone accepting money from the NRA” (Luscombe, 2018, 19 februari). Detta kan ses som ett försök till att förändra normerna kring NRA:s påverkan i politiken på strukturell nivå genom att skapa en motståndsdiskurs som ändrar vad aktörer i samhället accepterar gällande NRA:s inflytande i samhället, vilket är ett typexempel på vad Giddens (1984) menar att aktörer kan göra för att försöka påverka normaliserade strukturer i samhället.

Genom att studera ungdomarnas strategiska kommunikation i stigmatiseringen av NRA ur ett retoriskt perspektiv går det att tyda en hyperbolisk retorik där aktörerna på vardera sida i debatten målas upp med överdrift då två ytterlighetsbilder odlas och nyanser elimineras. Ungdomarna framställer debatten med en typ av ”*David och Goliat*”-gestaltning, där de betonar att de kommer med goda intentioner från ett underläge gentemot de stora makthavarna som är färgade av girighet och antidemokratiska värderingar. Genom att argumentera med stilfigurer tvingas publiken att se argumenten ur talarens vinkel (Karlberg & Mral, 1998), likt gestaltningsteorin (Strömbäck, 2009), vilket har betydelse för opinionsbildningen. Ett exempel på detta är då Hogg använder sig av en metafor då han påstår att senator Rubio får 176,000 dollar från NRA per mördad barn, för att visa NRA:s sammankoppling med politiken (se inlägg 27 nedan). Det fungerar även som ett logos-ingivande exemplum, vilket konkretiserar något abstrakt (Karlberg & Mral, 1998), i detta fall hur mycket pengar NRA sponsrar politiker med genom en jämförelse med dödssiffran från skjutningar som de rådande vapenlagarna resulterat i. En annan metafor, med starkt pathos-appell, uttrycks av Kasky då han tilltalar politiker i traditionella medier: ”Your job is to protect us, and our blood is on your hands.” (Sullivan, 2018, 20 februari). I motsats till bilden av NRA som boven i dramat underbyggs ungdomarnas goda roll genom att poängtera att de vill rädda liv (se inlägg 28

nedan). Detta narrativ stärks även genom tidigare nämnda strategier såsom att poängtera sina demokratiska värderingar, sin närhet till offren och sitt utbredda medhåll.

Inlägg 27

Inlägg 28

I och med NRA:s frekventa roll i vapendebatten blir NRA ett ämne som intresserar många och får därmed högt nyhetsvärde som gör att de omskrivs mycket i nyhetsmedierna. Rapportering om NRA-relaterade nyheter handlar bland annat om NRA:s svar på aktivismen (Berman, 2018, 22 februari), politiker och president Trumps uttalande kring organisationen (Smith, 2018, 22 februari) samt granskningar av hur mycket finansiering olika politiker får från NRA (Grinberg & Grise, 2018, 20 februari). Rapporteringen om NRA främjar Never Again-rörelsens opinionsbildning då det blir en del av de traditionella mediernas priming. Det signalerar till allmänheten att frågan om NRA och vapenlagarna är en angelägen samhällsfråga. I relation till Giddens (1984) struktureringsteori kan detta komma att spela roll för aktörers insiktsförmåga då medvetenheten kring vapenlagarna *främjar ett medvetet reflekterande* i hur en bör ta ställning i frågan.

Det går alltså att tyda att Parkland-ungdomarnas kommunikation och kritik mot NRA skapar en opinion och allmän diskussion som lyfter ett ifrågasättande av

NRA:s inflytande i samhället. Stigmat tydliggörs genom stort medhåll på sociala medier samt en ökad granskning av organisationen via traditionella medier. Här kan början på en förändring i strukturerna tydas som får individuella aktörer att reflektera på nya sätt med hjälp av nya resurser som presenteras av ungdomarna. Stigmat gör att NRA blir en gemensam fiende för de som förespråkar striktare vapenlagar, vilket i sin tur gör att det blir lättare att unisont organisera sig och sina handlingar mot ett gemensamt mål.

4.4.2 Ni är antingen med eller mot oss

Ytterligare en insats som görs av ungdomarna för att förändra de normaliserade strukturerna i samhället är att *kommunicera på ett sätt som gör det enkelt att ta ställning i debatten*. Det främjar vad Giddens (1984) kallar individens reflexiva kapacitet och insiktsförmåga. Rörelsens strategiska kommunikation skapar tydliga regler för hur de anser att samhället bör bete sig i frågan om NRA och vapenlagarna. Samtidigt ställs ett ultimatum till allmänheten: ni är antingen med eller mot oss. Kasky citeras i The Guardian:

”Anyone who’s willing to show change, no matter where they’re from, anybody who’s willing to start to make a difference, is somebody we need on our side here. And this is about people who are for making a difference to save us, and people who are against us and prefer money.”. (Luscombe, 2018, 22 februari)

Genom uttalandet understryks kontrasterna mellan de olika sidorna. Mot bakgrunden av en polariserad och hyperbolisk kommunikation om de olika parterna presenterar ungdomarna ett nytt regelverk för aktörer att förhålla sig till, där ett ställningstagande i linje med aktivisterna kan anses mer rimligt att ansluta sig till än oppositionen som omtalas som barnamördare.

Never Again-rörelsen poängterar även att de inte är partipolitiska utan *drivs av en sakfråga*, vilket är den vanligaste typen av social rörelse idag (Bennett & Segerberg, 2012). Även detta kan eliminera potentiella tveksamheter till att ansluta sig till rörelsen då det är enklare att identifiera sig med endast en åsikt än en rad olika åsikter som ett politiskt parti står för. Parkland-ungdomarna tar också till taktiker på Twitter där olika sätt att engagera sig via sammankopplade handlingar presenteras, bland annat genom hashtaggar såsom #NeverAgain och #BoycottNRA som

anhängare enkelt kan använda för att främja rörelsen. Sociala medier bidrar med en tillgängliggörande faktor för aktivism då potentiella och etablerade anhängare enkelt kan delta i aktivismens aktioner genom sammankopplade handlingar såsom att sprida en hashtag eller slogan (Bennet & Segerberg, 2012). De sammankopplade handlingarna främjar även att likasinnade förs samman och ger rörelsen tillväxt, vilket är ett resultat av plattformens connectivity. Det går alltså att urskilja en strategisk kommunikation i rörelsen som förenklar processen för ställningstagande hos publiken, både i offline- och online-miljö, vilket resulterar i att rörelsen och dess opinion växer sig starkare och blir allt mer mäktig.

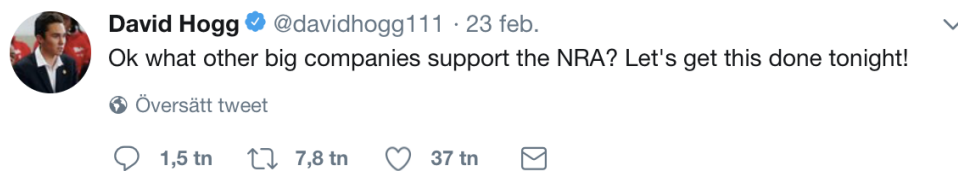
4.4.3 Samskapande kommunikation leder till #BoycottNRA

Bojkotten mot NRA på Twitter sker med hjälp av hashtaggen #BoycottNRA och omtalas i traditionella medier som en följd av aktivismen efter Parkland-skjutningen. Av empirin att tyda var det dock inte ungdomarna som startade hashtaggen då den första gången figurerar i deras kanaler i form av en retweet (se inlägg 29 nedan), däremot hade de en avgörande roll i att ge bojkotten genomslag. Pablo Gomez-Carrasco och Giovanna Michelin (2017) poängterar att graden av inverkan som aktivism har på ett företag beror på hur pass avgörande roll aktivistgruppen har. På ett liknande sätt går det att se hur kommunikationen innan bojkotten lyckades göra Parkland-ungdomarna och deras rörelse till en viktig och mäktig aktör i debatten, vilket gjorde att deras inflytande vid #BoycottNRA blev stort. Nedan kommer ungdomarnas strategi under de avgörande 48 timmarna analyseras i detalj, dock är det viktigt att komma ihåg att kommunikationerna och strategierna i upprinnelsen till bojkotten är högst avgörande för strategiernas effektivitet vid själva bojkotten.

Inlägg 29

Den som är mest tongivande i bojkotten är Hogg. Övriga ungdomar gör enstaka Twitter-inlägg i relation till bojkotten men det som går att tyda som en aktiv strategi för bojkotten sker via Hogg. Den 22 februari frågar Hogg via sitt Twitter-konto om någon vet vilka företag som samarbetar med NRA (se inlägg 30 nedan). I detta skede framträder en mycket dialogisk form av kommunikation med fokus på samskapande mellan Hogg och hans följare. Frågan är inte retorisk utan ett faktiskt sökande på svar, för att utnyttja plattformens connectivity. Tweeten får många retweets, vilket ytterligare visar på den samskapande faktorn i strategin då svaret på frågan söks upp med hjälp av det Bennett och Segerberg (2012) kallar sammankopplade handlingar. Kort därefter retweetar Hogg det svar han får i form av en lång lista på företag från en artikel som publicerats i den progressiva nyhetskällan ThinkProgress ("About", 2018) (se inlägg 31 nedan).

Inlägg 30

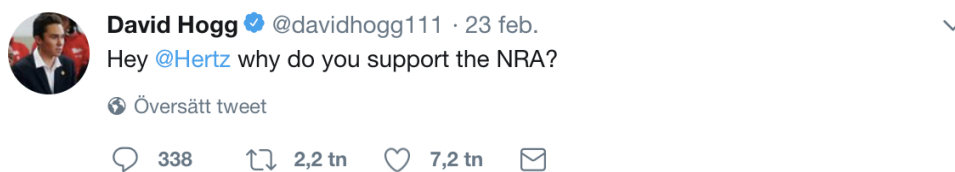
Inlägg 31

Efter att Hogg informeras om listan med företag som samarbetar med NRA införas en strategi som går ut på att fokusera på ett företag i taget för att få dem att bryta sina samarbeten (se inlägg 32 nedan). Denna strategi är en form av hijacking som Frandsen och Johansen (2017) talar om, då aktivismen riktas mot företag som egentligen endast är mellanhänder för det verkliga målet som i detta fall är NRA. Det går att tyda en strategiskt improviserad taktik i detta skede då *Twitter används i realtid för att skapa en snabb organisering* kring de företag som ska attackeras genom riktade sammankopplade handlingar. Liksom vid tidigare tillfällen har Hogg ett direkt tilltal till somliga företag (se inlägg 33 nedan), vilket även kan ses som ett sätt för Hogg att agera exempel för sina följare.

Inlägg 32

Inlägg 33

Ett intressant fynd i empirin är att inte endast hashtaggen #BoycottNRA används av Hogg då även varianter som #BoycottNRAElite och #BoycottNRASponsors används. I tidningarnas rapportering är det däremot tydligt att hashtaggen #BoycottNRA är vad som enat bojkotten (Barbash, 2018, 23 februari). Detta visar *hur rörelsen sprids organiskt* utom ungdomarnas konton med hjälp av sammankopplade handlingar via hashtaggen och skapar uppmärksamhet för bojkotten.

Ur ett företagsperspektiv är det svårt att konstatera varför företagen bröt sina samarbeten med NRA, men det går att göra ett kvalificerat antagande om att den starka opinionen och påtryckningar från intressenterna utgjorde ett hot mot företagets image. Frandsen och Johansen (2017) menar att företag idag, på grund av sociala medier, har en större press från intressenter att ta ett samhällligt ansvar. Vad ungdomarna gör genom att rikta kollektiv kritik mot företagets Twitter-konton är att försätta dem i en ömtålig position där de tvingas hantera stark kritik inför en stor

publik *med en omedelbarhet*. Ungdomarna svarar på företagens uppbrott från NRA med tacksamhet (se inlägg 34 nedan), vilket inger pathos i form av känslomässigt uttryck och kan tänkas ha implikation ur ett företagsperspektiv. Då ungdomarna tackar företagen som brutit sina samarbeten sker en typ av verifiering för att företagen har gjort rätt val. På samma sätt som ungdomarna har en makt i sin trovärdighet då de pekar ut företag som ska attackeras, har de en trovärdighet i sitt riktade tack som kan släcka en potentiell företagskris innan den ens hunnit äga rum, vilket kan tänkas locka företag att ta avstånd från NRA.

Inlägg 34

Vad strategierna för #BoycottNRA visar är att de olika inneboende egenskaperna för sociala medier används för att genom samskapande kommunikation utforma en strategisk plan för att gå på NRA:s samarbetspartners. Bojkotten visar hur online- och offlinevärlden inte bara existerar parallellt utan även i samspel.

4.4.4 Summering

Detta avslutande avsnitt förklarar hur Parkland-ungdomarnas kommunikation bidrog till #BoycottNRA genom att stigmatisera NRA och förenkla de reflexiva processerna som ligger till grund för potentiella anhängare att ansluta sig till rörelsen. Kommunikationen vid #BoycottNRA visar på strategisk improvisation som tar hänsyn till Twitters inneboende och samskapande egenskaper för att skapa effektiv digital aktivism. Bojkotten utgör i själva verket bara en av många strategier ungdomarna tillämpar för att nå politiker och skapa påtryckningar för förändrade vapenlagar men blir en viktig del av aktivismen då den innebär ekonomiska följder för företag. I dagens samhälle kan ekonomiska implikationer ses som en större drivkraft för förändring än demokratiska värderingar.

Utifrån detta går det att argumentera för att ungdomarnas aktivism skapat en risk i de rådande strukturerna då även reglerna och resurserna för företagsamheten påverkas av aktivismen. Som tidigare nämnt är samhällsansvar en viktig del av dagens CSR-arbete och om aktivismen lyckas stigmatisera NRA i näringslivet kan det eventuellt ge ekonomiska konsekvenser för NRA, vilket kan minska deras makt då ett av deras största inflytande i politiken sker via ekonomisk sponsring. Om långsiktiga konsekvenser faktiskt införlivas kan denna studie inte svara på, men att döma av Parkland-ungdomarnas rörelse och sättet rörelsen mobiliserats går det att argumentera för att strukturerna gällande acceptansen till NRA:s politiska involvering har förändrats och därmed kan ha långsiktiga implikationer på strukturell nivå.

5. Diskussion och slutsats

Syftet med denna studie är att fördjupa den befintliga forskningen kring digital aktivism och dess potentiella roll för samhällsförändringar. Studiens resultat visar hur viktiga kontextuella faktorer är för digital aktivism idag, och att dessa bör utnyttjas i kommunikationen för att rörelsen ska få spridning. Vidare visar studien att aktivismen bör ha ett tydligt syfte för att aktivister ska kunna handla reaktivt och improvisatoriskt, vilket är centralt i dagens digitala samhälle där allt sker i hög hastighet. Ett lättillgängligt syfte är också viktigt för att anhängare lätt ska kunna ta till sig budskapet och ta ställning. Ytterligare ett fynd från studiens resultat är att aktivister kan dra nytta av tredje parter i sin kommunikation för att bygga legitimitet. Sammanfattningsvis bör aktivism dra nytta av omvärldsbevakning för att avgöra vilka fördelar som kan nyttjas kommunikativt för att ha möjlighet att påverka samhällsstrukturen.

I resultatet har fyra teman identifierats som innehåller olika kommunikativa strategier som används av Parkland-ungdomarna i syfte att utmana dominerande makter i vapenlagsdebatten genom att utnyttja det hybrida mediasystemet, åberopa demokratiskt ansvar, bygga legitimitet och trovärdighet samt utmåla NRA som gemensam fiende. De empiriska fynden vittnar om en strategisk kommunikation som är både kontextuell och reaktiv. Karlberg och Mral (1998) menar att kontexten är viktig då den som kommunicerar ofta utgår från den och sin uppfattning om den. Ett centralt fynd i studien är att Parkland-ungdomarna utgår från kontexten och går emot hur situationen tenderar att se ut i liknande sammanhang, vilket kan ses som ett försök att utmana de dominerande samhällsstrukturerna. Vidare driver ungdomarna opinion genom att kommunicera med en retorik som förenklar ställningstagande i frågan som i längden kan tänkas ha implikationer för samhällets strukturer om acceptansen för NRA:s inflytande i politiken minskar. Det går att se hur ungdomarnas strategier, i likhet med de karaktärsdrag Mral (2014) nämner om motståndstrategier, är listiga, intelligenta och flexibla, vilket kan ses som viktiga attribut för digital aktivism.

Parkland-ungdomarnas kommunikation visar hur kontextens fördelar utnyttjas. En av de mest framträdande fördelarna som nyttjas är tajming. Ungdomarna är snabba med att göra sina röster hörda och kräva striktare vapenlagar, både i traditionella medier och på sina egna Twitter-konton. Här spelar deras tolkningsföreträdare en central roll då de, i egenskap av vittne, har makt att undanbe beklaganden från politiker då dessa är riktade mot dem och istället begära förändring. En av de kontextuella faktorerna som Parkland-ungdomarna anspelar på är deras ålder. Att de är barn som inte har större makt eller status i samhället kan betraktas som en nackdel men som ungdomarna, genom strategisk kommunikation, gör till sin fördel då det används för att stärka det narrativ de bygger upp om sig själva som den ”goda sidan” i debatten. Det blir således lättare för dem att utmana och kritisera makthavare för att de inte tar ansvar, något de även blir uppmärksammade för av auktoritära röster i samhället, vilket gynnar rörelsen och stärker ungdomarnas maktposition. Vidare utnyttjar ungdomarna varje tillfälle som ges för att kommunicera sina budskap och visar att kommunikationen är situationsanpassad och i vissa fall improvisatorisk. Ett tydligt exempel är #BoycottNRA som initieras av anhängare till Never Again-rörelsen men som Parkland-ungdomarna är reaktiva att agera på, vilket gör att den får effekt då flera företag bryter sina samarbeten med NRA. En annan kontextuell faktor som de inte anspelar på men som kan ha bidragit till deras framgångar är att de är vita, privilegierade ungdomar från ett finare område i USA. Det menar vi kan ha bidragit till den mediala uppmärksamhet då det genererar högt nyhetsvärde.

Det är av betydelse att ha i åtanke att det amerikanska samhället vid fallets tidpunkt är präglad av starka oppositionella åsikter mot landets styre, det vill säga Trump-administrationen. Både nyhetsmedier och populärkultur normaliserar ett kritiskt narrativ mot landets styre som både förlöjligar och kritiserar politikerna, vilket är en kontextuell faktor som skapar goda förutsättningar för Never Again-rörelsen som har en liknande kritisk agenda. I ett mer stabilt politiskt klimat hade ungdomarnas kritiska kommunikation kanske inte fått samma medhåll och acceptans. Det kan även ha betydelse för de traditionella mediernas rapportering då de kan se händelsen som en möjlighet att förstärka dramaturgin om ett instabilt statsöverhuvud. Att de traditionella mediernas rapportering blir till rörelsens fördel är dock värt att resonera kring. Utifrån analysen är det inte möjligt att veta om ungdomarnas fördelaktiga gestaltning i de traditionella medierna gjordes för att spegla verkligheten, för att främja demokratiska principer eller på grund av en ekonomisk

aspekt då ett högt nyhetsvärde leder till fler läsare som i sin tur inbringar finanser. För Never Again-rörelsen spelar dock motivet inte så stor roll, så länge deras budskap får spridning. Däremot tåls det att spekulera kring om mediernas medgörlighet har att göra med en partiskhet, som i linje med priming får en väsentlig gatekeeping-roll för de strukturella processerna i USA. Vidare uppstår frågan om vilka sociala rörelser som potentiellt passerat allmänheten obemärkt förbi på grund av att dess syfte inte har tillräckligt högt nyhetsvärde för de traditionella medierna.

För att relatera till den andra delen av vår övergripande frågeställning, hur rörelsens kommunikativa strategier kan förstås i relation till att försöka förändra samhälleliga strukturer, ger det mening att diskutera deras åstadkommande i relation till Giddens (1984) struktureringssteori. I linje med vad Giddens (1984) menar, att förändring i samhällsstrukturer kan starta på vardaglig basis utifrån små förändringar hos individen, argumenterar vi för att det går att tyda att ungdomarnas aktivism har gjort ett avtryck i den politiska diskursen kring vapenlagarna och NRA. För det första har nya regler konstituerats för vad politiker bör tala om efter en skjutning, då ungdomarna genom sitt tolkningsföreträdare fick politikerna att engagera sig i vapenlagsdebatten trots politikernas återkommande argument att debatten inte lämpar sig i sammanhanget. För det andra har ett stigma byggts upp kring NRA, vilket kan ha långsiktiga implikationer, i synnerhet då företag till följd av #BoycottNRA kan tänkas ta avstånd från intresseorganisationen i sitt CSR-arbete framöver.

Analysen visar att Parkland-ungdomarnas digitala aktivism genom #BoycottNRA leder till reella konsekvenser i näringslivet där samarbeten med ekonomisk innebörd bryts. Även om denna händelse är ett steg i rätt riktning gällande ungdomarnas syfte att skapa politisk påverkan, kan tillvägagångssättet ifrågasättas, huruvida det främjar de demokratiska processerna eller ej. Att förhandla med ekonomiska värden, vilket Twitter-kampanjen mot företagen gör då den hotar företagets anseende som kan påverka deras ekonomiska intäkter, är en effektiv taktik. Det riskerar dock att främja en kapitalistisk struktur i samhället där beslut endast baseras på ekonomiska aspekter istället för demokratiska, det vill säga de som utgår från folkets åsikt. Vidare uppstår en paradox i det faktum att Never Again-rörelsen kritiserar politiker för att de styrs av ekonomiska värden i form av pengar från NRA snarare än demokratiska, samtidigt som Parkland-ungdomarna själva i samband med #BoycottNRA anspelar på kapitalismen. Återigen blir det tydligt att Parkland-ungdomarna agerar kontextuellt då de i sin aktivism trots allt rättar sig efter denna

kapitalistiska struktur för att kunna angripa politikerna utifrån deras främsta intressen för att sedan i längden kunna bekämpa strukturen. Ungdomarna har med andra ord insett att pengar styr.

5.1 Framtida forskning

Utifrån empirin har vi identifierat flertalet strategier där dominerande makter i samhället utmanas i försök att påverka samhällliga strukturer. För att skapa en mer djupgående förståelse för strategierna föreslår vi att framtida forskning utför kvalitativa intervjuer med Parkland-ungdomarna. På så sätt kan kunskap nås kring medvetenheten bakom de strategier som ungdomarna tillämpar i sin digitala aktivism.

Som tidigare nämnts har studien implikationer för fler forskningsområden än digital aktivism. Studien visar till exempel hur traditionella medier utnyttjas av Parkland-ungdomarna i deras kommunikation. Aktivismen som ungdomarna försker i ett medielandskap som liknar Chadwicks (2009) hybrida mediesamhälle där traditionella och nya medier är ömsesidigt beroende av varandra. Detta perspektiv kan kompletteras med forskning som undersöker traditionella mediers gestaltning av digital aktivism ur ett professionellt perspektiv, exempelvis genom intervjustudier.

Studiens analys visar hur företag påverkas av aktivism som sker på sociala medier. Framtida forskning kan fördjupa kunskapen genom att anta ett större varumärkesperspektiv än vad som gjorts i denna studie för att förstå hur företag resonerar kring aktivism i relation till sitt CSR-arbete. Företagens kommunikation i samband med aktivism kan även studeras med fokus på kriskommunikation då aktivism kan leda till en potentiell kris för företagen. I relation till Parkland-fallet kan NRA:s kriskommunikation i samband med aktivismen vara en intressant infallsvinkel att studera i vidare forskning.

Slutligen visar studien hur Parkland-ungdomarnas aktivism har implikationer för politiken. Då både medborgare och politiker kommunicerar i digitala plattformar sker en öppen kommunikation som breddar och offentliggör arenan där politiska processer kan ske. Att aktivism får implikationer för politiken visar denna studie då vapenlagsdebatten sätts på den politiska agendan. Dock utgår vår studie från ett kortare tidsspann och kan således inte svara på, utan endast spekulera kring, om aktivismen får långsiktig effekt eller inte. Under tiden denna studie skrivs har ingen

större förändring skett i den amerikanska vapenlagstiftningen, och ytterligare en skolskjutning med 10 dödsoffer har inträffat i Santa Fe, Texas, 18 maj 2018. Därför finns anledning att kritiskt undersöka om Parkland-ungdomarnas kommunikation påverkade samhällseliga strukturer ur ett långsiktigt perspektiv, och om politiker kommer frågå sin sedvanliga "thoughts and prayers" eller ej.

6. Referenser

- A Brief History of the NRA.* (2018). Hämtad 20 april, 2018, från <https://home.nra.org/about-the-nra/>
- About.* (2018). Hämtad 4 april, 2018, från <https://thinkprogress.org/about/>
- About verified accounts.* (2018). Hämtad 2 maj, 2018, från <https://help.twitter.com/en/managing-your-account/about-twitter-verified-accounts>
- Altheide, D.L. & Snow, R.P. (1979). *Media logic*. Beverly Hills: Sage.
- Alvesson M & Sköldberg K, (1994) *Tolkning och reflektion – vetenskapsfilosofi och kvalitativ metod*. Lund: Studentlitteratur.
- Bennett, W. L., & Segerberg, A. (2012). THE LOGIC OF CONNECTIVE ACTION. *Information, Communication & Society*, 15(5), 739. doi:10.1080/1369118X.2012.670661
- Bertilsson, J. (2014). Netnografi – en metod för att studera internetbaserad kommunikation. I J. Eksell & Å. Thelander (Red.) *Kvalitativa metoder i strategisk kommunikation*. (s. 111–126) (1. uppl.) Lund: Studentlitteratur.
- Bryman, A. (2012). *Social research methods*. (4. uppl.) Oxford: Oxford University Press.
- Castells, M. (2015). *Networks of outrage and hope: social movements in the internet age*. (second edition). Cambridge: Polity.
- Chadwick, A. (2013). *The hybrid media system [Elektronisk resurs] : politics and power*. New York: Oxford University Press.
- Christensen, C. (2011). Discourses of Technology and Liberation: State Aid to Net Activists in an Era of 'Twitter Revolutions'. *Communication Review*, 14(3), 233–253. doi:10.1080/10714421.2011.597263
- Ciszek, E. L. (2016). Digital activism: How social media and dissensus inform theory and practice. *Public Relations Review*, 42, 314–321. doi:10.1016/j.pubrev.2016.02.002
- Duncan, R. & Goddard, J. (2005). *Contemporary America*. (2 uppl., Rev. uppl.) Houndmills, Basingstoke, Hampshire: Palgrave Macmillan.

- Earl, J. & Kimport, K. (2011). *Digitally enabled social change: activism in the Internet age*. Cambridge, Mass.: MIT Press.
- Falkheimer, J. & Heide, M. (red.) (2011). *Strategisk kommunikation: forskning och praktik*. (1. uppl.) Lund: Studentlitteratur.
- Fejes, A & Thornberg, R (2009). *Handbok i kvalitativ analys*. Stockholm: Liber
- Frandsen, F. & Johansen, W. (2017). *Organizational crisis communication*. Los Angeles: SAGE.
- Gerbaudo, P. (2017). Social media teams as digital vanguards: the question of leadership in the management of key Facebook and Twitter accounts of Occupy Wall Street, Indignados and UK Uncut. *Information, Communication & Society*, 20(2), 185–202. doi:10.1080/1369118X.2016.1161817
- Giddens, A. (1984). *The constitution of society: outline of the theory of structuration*. Cambridge: Polity Press.
- Gomez-Carrasco, P., & Michelon, G. (2017). The Power of Stakeholders' Voice: The Effects of Social Media Activism on Stock Markets. *Business Strategy & The Environment (John Wiley & Sons, Inc)*, 26(6), 855-872. doi:10.1002/bse.1973
- Gustafsson, N., & Höglund, L. (2011). Sociala medier och politiskt engagemang. I S. Holmberg, L. Weibull & H. Oscarsson (Red.) (2011) *Lycksalighetens ö. Fyrtioen kapitel om politik, medier och samhälle*. (Vol. 52, s. 511–524). SOM-institutet, Göteborgs universitet.
- Heide, M. & Simonsson, C. (2014). Kvalitet och kunskap i fallstudier. I J. Eksell & Å. Thelander (Red.) *Kvalitativa metoder i strategisk kommunikation*. (s. 215–232) (1. uppl.) Lund: Studentlitteratur.
- Hill, M. L. (2018). "Thank You, Black Twitter": State Violence, Digital Counterpublics, and Pedagogies of Resistance. *Urban Education*, 53(2), 286–302. doi:10.1177/0042085917747121
- Karlberg, M. & Mral, B. (1998). *Heder och påverkan: att analysera modern retorik*. Stockholm: Natur och kultur.
- Kaun, A., & Uldam, J. (2017). Digital Activism: After the Hype. *New Media and Society*, s. 1–8. doi:10.1177/1461444817731924
- Kirollos, M., Snickars, P. & Strömbäck, P. (2012). *Myten om internet*. (1. uppl.) Stockholm: Volante.

- Lincoln, Y. S., & Guba, E. G. (1985) *Naturalistic Inquiry*. London: Sage Publications Inc.
- Lindgren, S. (2017). *Digital media & society*. Thousand Oaks, CA: SAGE Publications.
- McCombs, M. (2006). *Makten över dagordningen: om medierna, politiken och opinionsbildningen*. (1. uppl.) Stockholm: SNS förlag.
- McCroskey, J.C. (2001). *An introduction to rhetorical communication*. (8. uppl.). Boston, Mass.: Allyn and Bacon.
- Merriam, S.B. (1994). *Fallstudien som forskningsmetod*. Lund: Studentlitteratur.
- Mral, B. (2014). Genus, status och motståndets retorik - att analysera maktrelationer i språket. I J. Viklund & O. Fisher (Red.) *Retorisk kritik: teori och metod i retorisk analys*. (s. 245–256) Ödåkra: Retorikförlaget.
- Morozov, E. (2011). *The net delusion: how not to liberate the world*. London: Allen Lane.
- NRA Member Benefits*. (2018). Hämtad 20 april, 2018, från <https://benefits.nra.org/>
- O'Reilly, T. (2007). What Is Web 2.0: Design Patterns and Business Models for the Next Generation of Software. *International Journal of Digital Economics*, 65(1), 17–37. Hämtad från: <https://mpira.ub.uni-muenchen.de/4578/>
- Patton, M.Q. (1990). *Qualitative evaluation and research methods*. (2. uppl.) Newbury Park, Calif.: Sage.
- Penney, J., & Dadas, C. (2014). (Re)Tweeting in the service of protest: Digital composition and circulation in the Occupy Wall Street movement. *New Media & Society*, 16(1), 74–90. doi:10.1177/1461444813479593
- Petersson, O. (2013). *Statsbyggnad: den offentliga maktens organisation*. (7., aktualiserade uppl.) Lund: Studentlitteratur.
- Prasad, P. (2017). *Crafting qualitative research : beyond positivist traditions* [Elektronisk resurs]. Hämtad från: <https://www-taylorfrancis-com.ludwig.lub.lu.se/books/9781317502913>
- Renberg, B. (2007). *Retorikanalys: en introduktion*. (1. uppl.) Lund: Studentlitteratur.
- Sandoval-Almazan, R., & Ramon Gil-Garcia, J. (2014). Towards cyberactivism 2.0? Understanding the use of social media and other information technologies for political activism and social movements. *Government Information Quarterly*, 31365-378. doi:10.1016/j.giq.2013.10.016

- Strömbäck, J. (2009). *Makt, medier och samhälle. En introduktion till politisk kommunikation*. (1. uppl.) Stockholm: SNS Förlag.
- Twitter trends FAQs* (2018). Hämtad 2 maj 2018, från <https://help.twitter.com/en/using-twitter/twitter-trending-faqs>
- Wang, R., Liu, W., & Gao, S. (2016). Hashtags and information virality in networked social movement. *Online Information Review*, 40(7), 850–866. doi:10.1108/OIR-12-2015-0378
- Washington Post Staff. (2016). *Policies and Standards*. Hämtad 27 april 2018, från https://www.washingtonpost.com/policies-and-standards/?utm_term=.a349970d2822
- Who owns the Guardian? Our unique independent structure*. (2017). Hämtad 27 april, 2018, från <https://www.theguardian.com/about/2017/nov/17/who-owns-the-guardian-our-unique-independent-structure>
- Yin, R.K. (2014). *Case study research: design and methods*. (5. uppl.) London: SAGE.
- Åkerström, M. (2016). Deliberation and adjudication as democratic practice in post-fact society. I W.T. Coombs, J. Falkheimer, M. Heide & P. Young (Red.) (2016). *Strategic communication, social media and democracy: the challenge of the digital naturals*. (s.119–129) London: Routledge.

7. Bilagor

8.1 Bilaga 1: Referenser till empiri

- Andone, D. (2018, 16 februari). Parkland school shooting survivors give voice to a nation's outrage. *CNN*. Hämtad från Retriever.
- Andone, D. (2018, 17 februari). This student journalist documented the Florida school shooting. *CNN*. Hämtad från Retriever.
- Barbash, F. (2018, 23 februari). #BoycottNRA: Enterprise, Omaha bank sever gun lobby ties as boycott movement gains steam. *Washington Post*. Hämtad från Retriever.
- Berman, M. (2018, 22 februari). NRA goes on the offensive after Parkland shooting, assailing media and calling for more armed school security. *Washington Post*. Hämtad från Retriever.
- CNN Staff. (2018, 17 februari). Florida student Emma Gonzalez to lawmakers and gun advocates: 'We call BS'. *CNN*. Hämtad från Retriever.
- Eltagouri, M. (2018, 21 februari). A lawmaker's aide called school-shooting survivors crisis actors. Within hours, he was fired. *Washington Post*. Hämtad från Retriever.
- Gambino, L. (2018, 16 februari). NRA contributions How much money is spent on lawmakers? *The Guardian*. Hämtad från Retriever.
- Grinberg, G. & Grise, K. (2018, 20 februari). These Florida lawmakers accepted money from the NRA. *CNN*. Hämtad från Retriever.
- Holpuch, A. (2018, 18 februari). Post-Columbine generation demands action on guns: 'We don't deserve this'. *The Guardian*. Hämtad från Retriever.
- Horton, A. (2018, 18 februari). Advice from a survivor of the Florida school shooting: It's time to start ignoring Trump. *Washington Post*. Hämtad från Retriever.
- Kennedy, K. & Dearen, J. (2018, 16 februari). Young shooting survivors stepped from school into gundebate. *Washington Post*. Hämtad från Retriever.

- Lowery, W. (2018, 18 februari). 'We are going to make a change': Q&A with a student organizing march after the Florida shooting. *Washington Post*. Hämtad från Retriever.
- Luscombe, R. (2018, 19 februari). 'We can't waste this chance' Florida students find a powerful voice. *The Guardian*. Hämtad från Retriever.
- Luscombe, R. (2018, 22 februari). What Florida survivors had to say to NRA and politicians at a town hall. *The Guardian*. Hämtad från Retriever.
- Luscombe, R. (2018, 24 februari). Florida Students push for gun control. *The Guardian*. Hämtad från Retriever.
- McLaughlin, E. C. & Chavez, N. (2018, 18 februari). Students put NRA, politicians on notice after school massacre. *CNN*. Hämtad från Retriever.
- Milman, O. (2018, 24 februari). Delta and United airlines cut NRA ties amid backlash after Florida shooting. *The Guardian*. Hämtad från Retriever.
- Phillips, K. (2018, 15 februari). Student who survived Florida shooting pleads with Trump and Congress: 'Please, take action'. *Washington Post*. Hämtad från Retriever.
- Sullivan, S. (2018, 20 februari). Rubio faces backlash from students, gun control advocates after shooting. *Washington Post*. Hämtad från Retriever.
- Smith, D. (2018, 22 februari). 'They hate individual freedom' NRA head breaks silence to attack gun control advocates. *The Guardian*. Hämtad från Retriever.
- Troise, D. & Olson, A. (2018, 24 februari). NRA faces corporate backlash after latest school shooting. *Washington Post*. Hämtad från Retriever.
- Viebeck, E. (2018, 16 februari). A loud, new voice after the latest school shooting: Kids wanting to know why adults hadn't done more. *Washington Post*. Hämtad från Retriever.
- Washington Post. (2018, 16 februari). The Latest: Florida Democrat inspired by outspoken students. *Washington Post*. Hämtad från Retriever.
- Washington Post. (2018, 21 februari). The Latest: Students upset as Florida House avoids gun bill. *Washington Post*. Hämtad från Retriever.
- Watkins, E. (2018, 19 februari). Trump tweet angers survivors of Parkland shooting. *CNN*. Hämtad från Retriever.
- Willingham, A. (2018, 21 februari). Some of the most powerful quotes from the #NeverAgain rallies. *CNN*. Hämtad från Retriever.

8.2 Bilaga 2: Transkribering av Gonzalez tal

Florida student Emma Gonzalez to lawmakers and gun advocates: 'We call BS'

CNN. 2018-02-17 22:43

Updated 4:37 PM ET, Sat February

(CNN)Emma Gonzalez, a senior at Marjory Stoneman Douglas High School, addressed a gun control rally on Saturday in Fort Lauderdale, Florida, days after a gunman entered her school in nearby Parkland and killed 17 people.

Below is a full transcript of her speech: We haven't already had a moment of silence in the House of Representatives, so I would like to have another one. Thank you. Every single person up here today, all these people should be home grieving. But instead we are up here standing together because if all our government and President can do is send thoughts and prayers, then it's time for victims to be the change that we need to see. Since the time of the Founding Fathers and since they added the Second Amendment to the Constitution, our guns have developed at a rate that leaves me dizzy. The guns have changed but our laws have not. We certainly do not understand why it should be harder to make plans with friends on weekends than to buy an automatic or semi-automatic weapon. In Florida, to buy a gun you do not need a permit, you do not need a gun license, and once you buy it you do not need to register it. You do not need a permit to carry a concealed rifle or shotgun. You can buy as many guns as you want at one time. I read something very powerful to me today. It was from the point of view of a teacher. And I quote: When adults tell me I have the right to own a gun, all I can hear is my right to own a gun outweighs your student's right to live. All I hear is mine, mine, mine, mine. Instead of worrying about our AP Gov chapter 16 test, we have to be studying our notes to make sure that our arguments based on politics and political history are watertight. The students at this school have been having debates on guns for what feels like our entire lives. AP Gov had about three debates this year. Some discussions on the subject even occurred during the shooting while students were hiding in the closets. The people involved right now, those who were there, those posting, those tweeting, those doing interviews and talking to people, are being listened to for what feels like the very first time on this topic that has come up over 1,000 times in the past four years alone. I found out today there's a website shootingtracker.com. Nothing in the title suggests that it is exclusively tracking the USA's shootings and yet does it need to address that? Because Australia had one mass shooting in 1999 in Port Arthur (and after the) massacre introduced gun safety, and it hasn't had one since. Japan has never had a mass shooting. Canada has had three and the UK had one and they both introduced gun control and yet here we are, with websites dedicated to reporting these tragedies so that they can be formulated into statistics for your convenience. I watched an interview this morning and noticed that one of the questions was, do you think your children will have to go through other school shooter drills? And our response is that our neighbors will not have to go through other school shooter drills. When we've had our say with the government -- and maybe the adults have gotten used to saying 'it is what it is,' but if us students have learned anything, it's that if you don't study, you will fail. And in this case if you actively do nothing, people continually end up dead, so it's time to start doing something. We are going to be the kids you read about in textbooks. Not because we're going to be another statistic about mass shooting in America, but because, just as David said, we are going to be the last mass shooting. Just like Tinker v. Des Moines, we are going to change the law. That's going to be Marjory Stoneman Douglas in that textbook and it's going to be due to the tireless effort of the school board, the faculty members, the family members and most of all the students. The students who are dead, the students still in the hospital, the student now suffering PTSD, the students who had panic attacks during the vigil because the helicopters would not leave us alone, hovering over the school for 24 hours a day. There is one tweet I would like to call attention to. So many signs that the Florida shooter was mentally disturbed, even expelled for bad and erratic behavior. Neighbors and classmates knew he was a big problem. Must always report such instances to authorities again and again. We did, time and time again. Since he was in middle school, it was no surprise to anyone who knew him to hear that he was the shooter. Those talking about how we should have not

ostracized him, you didn't know this kid. OK, we did. We know that they are claiming mental health issues, and I am not a psychologist, but we need to pay attention to the fact that this was not just a mental health issue. He would not have harmed that many students with a knife. And how about we stop blaming the victims for something that was the student's fault, the fault of the people who let him buy the guns in the first place, those at the gun shows, the people who encouraged him to buy accessories for his guns to make them fully automatic, the people who didn't take them away from him when they knew he expressed homicidal tendencies, and I am not talking about the FBI. I'm talking about the people he lived with. I'm talking about the neighbors who saw him outside holding guns. If the President wants to come up to me and tell me to my face that it was a terrible tragedy and how it should never have happened and maintain telling us how nothing is going to be done about it, I'm going to happily ask him how much money he received from the National Rifle Association. You want to know something? It doesn't matter, because I already know. Thirty million dollars. And divided by the number of gunshot victims in the United States in the one and one-half months in 2018 alone, that comes out to being \$5,800. Is that how much these people are worth to you, Trump? If you don't do anything to prevent this from continuing to occur, that number of gunshot victims will go up and the number that they are worth will go down. And we will be worthless to you. To every politician who is taking donations from the NRA, shame on you. Crowd chants, shame on you. If your money was as threatened as us, would your first thought be, how is this going to reflect on my campaign? Which should I choose? Or would you choose us, and if you answered us, will you act like it for once? You know what would be a good way to act like it? I have an example of how to not act like it. In February of 2017, one year ago, President Trump repealed an Obama-era regulation that would have made it easier to block the sale of firearms to people with certain mental illnesses. From the interactions that I had with the shooter before the shooting and from the information that I currently know about him, I don't really know if he was mentally ill. I wrote this before I heard what Delaney said. Delaney said he was diagnosed. I don't need a psychologist and I don't need to be a psychologist to know that repealing that regulation was a really dumb idea. Republican Senator Chuck Grassley of Iowa was the sole sponsor on this bill that stops the FBI from performing background checks on people adjudicated to be mentally ill and now he's stating for the record, 'Well, it's a shame the FBI isn't doing background checks on these mentally ill people.' Well, duh. You took that opportunity away last year. The people in the government who were voted into power are lying to us. And us kids seem to be the only ones who notice and our parents to call BS. Companies trying to make caricatures of the teenagers these days, saying that all we are self-involved and trend-obsessed and they hush us into submission when our message doesn't reach the ears of the nation, we are prepared to call BS. Politicians who sit in their gilded House and Senate seats funded by the NRA telling us nothing could have been done to prevent this, we call BS. They say tougher guns laws do not decrease gun violence. We call BS. They say a good guy with a gun stops a bad guy with a gun. We call BS. They say guns are just tools like knives and are as dangerous as cars. We call BS. They say no laws could have prevented the hundreds of senseless tragedies that have occurred. We call BS. That us kids don't know what we're talking about, that we're too young to understand how the government works. We call BS. If you agree, register to vote. Contact your local congresspeople. Give them a piece of your mind. (Crowd chants) Throw them out.

© CNN

Alla artiklar är skyddade av upphovsrättslagen. Artiklar får ej distribueras utanför den egna organisationen utan godkännande från Retriever eller den enskilde utgivaren.

Se webartikeln på <http://ret.nu/i50ufEqY>